

Zbirka *Odkrito o ...*

ODKRITO O ZASKRBLJENOSTI

Kako zmagati v čustvenih bitkah
z močjo Božje besede

JOYCE MEYER

ODKRITO O
ZASKRBLJENOSTI

Zbirka *Odkrito o ...*

ODKRITO O ZASKRBLJENOSTI

Kako zmagati v čustvenih bitkah
z močjo Božje besede

JOYCE MEYER

Naslov izvirnika: **Straight Talk on Worry**

Copyright © 2004 by Joyce Meyer. All rights reserved.

Če ni drugače označeno, so citati vzeti iz:

The Amplified Bible (AMP), *Old Testament*, Copyright © 1965, 1987; The Zondervan Corporation.

The Amplified Bible, New Testament, Copyright © 1954, 1958, 1987; The Lockman Foundation. Uporaba z dovoljenjem.

NEW KING JAMES VERSION (KJV), Copyright © 1979, 1980, 1982, Thomas Nelson, Inc., Publishers.

The Living Bible, Copyright © 1971. Uporaba z dovoljenjem.

Sveto pismo, Slovenski standardni prevod, Svetopisemska družba Slovenije, 1996.

Sveto pismo, Ekumenska izdaja, Združene biblične družbe, 1974.

Sveto pismo, Chraskov prevod, pravopisno prenovljena izdaja, Britanska in inozemska biblična družba, 1914.

Prevod: Stanka Kašnar

Lektura: Sara Primec

Prelom strani: Studio oko d.o.o.

Izdajatelj za Slovenijo: Društvo Zaživi življenje

Založnik: Društvo Zaživi življenje, Cesta v Lipovce 20, 1358 Log pri Brezovici

E-pošta: zazivi.zivljenje@gmail.com;

Mobitel: 040 863 043, Gorazd Milavec

Splet: ww.zazivi-zivljenje.si

Naklada: 10.000 izvodov, maj 2021

Copyright © za Slovenijo: Društvo Zaživi življenje. Vse pravice pridržane.

Natisnjeno v Sloveniji, maja 2021

VSEBINA

<i>Uvod</i>		VII
<i>Prvi del</i>	PREBIVANJE NA SKRIVNEM MESTU	1
1	Neomajna zaščita	3
2	Berite znake: zaupajte Bogu	11
3	Vse bo v redu	29
4	Božje misli so višje od naših	53
	Zaključek	77
<i>Drugi del</i>	CITATI	93
	Citati za zmago nad zaskrbljenostjo	95
	Molitev za zmago nad zaskrbljenostjo	101
	Molitev za osebni odnos z Gospodom	103
	Opombe	105
	O avtorici	107

Joyce Meyer Ministries v slovenskem jeziku lahko spremljate na spletni strani:
tv.joycemeyer.org/slovensko

Joyce Meyer Ministries Slovenija

Joyce Meyer Ministries Slovenija – Prosimo, 'všeckajte' nas.

Za več brezplačnih knjig Joyce Meyer se obrnite na
Društvo Zaživi življenje – www.zazivi-zivljenje.si

UVOD

Bog si želi z vami nekaj izmenjati. Želi si, da mu predate vse svoje skrbi, vse svoje težave, svoje napake, svoj 'pepel', On pa vam bo dal lepoto. On bo vzel vaše skrbi in v zameno zanje bo On skrbel za vas.

Ponižajte se torej pod mogočno Božjo roko, da vas ob svojem času poviša.

Vse svoje skrbi preložite (vrzite) Nanj, zakaj On skrbi za vas.

(1 Peter 5,6–7)

Duh Gospoda Boga je nad menoj, ker me je Gospod mazilil in usposobil ... da poskrbim [potolazim in vzradostim] žalujoče na Sionu, da jim dam

okras (venec ali diadem) lepote namesto pepela
[‘lepoto za pepel’ KJV] ...

(Izaija 61,1.3)

Bog si želi poskrbeti za nas, a da bi Mu to dovolili, moramo prenehati skrbeti. Mnogi si želijo, da bi Bog poskrbel zanje, medtem ko sami skrbijo ali poskušajo najti odgovor, namesto da bi čakali na Božjo usmeritev. V resnici se valjajo v svojem ‘pepelu’, a še vedno pričakujejo lepoto od Boga. Če želimo od Boga prejeti lepoto, Mu moramo dati svoj ‘pepel’.

Skrbi Mu predamo tako, da Mu zaupamo, da On lahko in tudi bo poskrbel za nas. Pismo Hebrejcem 4,3 pravi: »Mi, ki smo vero sprejeli (se ravnamo, zaupamo in se zanašamo na Boga), stopamo v počitek.«

Po veri vstopamo v Gospodov počitek. Skrb je nasprotje veri. Skrb krade naš mir, nas fizično izčrpava in lahko sproži celo bolezen. Če smo zaskrbljeni, ne zaupamo Bogu in ne vstopimo v Njegov počitek.

Kakšna čudovita zamenjava! Vi ste Bogu dali pepel, On pa vam je dal lepoto. Vi ste mu dali zaskrbljenost in težave, On pa vam je dal zaščito, uravnoveženost, pribežališče in polnost veselja – posebno pravico, da poskrbi za vas.

Prvi del

PREBIVANJE NA
SKRIVNEM MESTU

1

NEOMAJNA ZAŠČITA

Tisti, ki stanuje v zavetju Najvišjega, bo ostal trden in neomajen v senci Vsemogočnega [čigar moči ne more vzdržati noben sovražnik].

Psalm 91,1

*B*og ima skrivno mesto, zavetje, kjer lahko mirno in varno bivamo.

Zavetje je mesto počitka v Bogu, mesto miru in tolažbe v Njem. To zavetje je 'duhovni prostor', kjer skrbi izginejo in kjer vlada mir. Je prostor Božje prisotnosti. Ko preživljamo čas v molitvi, ko iščemo Boga in bivamo v Njegovi prisotnosti, smo na skrivnem mestu, v zavetju.

Beseda *bivati* pomeni »narediti dom, prebivati, živeti«. ¹ Ko *bivamo v Kristusu na skrivnem mestu, v zavetju*, Ga

ne le občasno obiskujemo, ampak tam ustvarimo stalno prebivališče.

V Novi zavezi je grška beseda, prevedena kot *bivati*, ista beseda, prevedena kot *ostajati* v Evangeliju po Janezu 15,7, kjer Jezus reče: »Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosite kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.«

Če ostanemo v Bogu, prebivamo v Bogu. Pravzaprav Razširjeno Sveto pismo (*The Amplified Bible*) prevaja Evangelij po Janezu 15,7 tako: »Če živite v meni [ostajate življenjsko povezani z menoj] in moje besede ostajajo v vas in nenehno živijo v vašem srcu, prosite, kar koli želite, in se vam bo zgodilo.«

Drugače povedano, čvrsto moramo biti zasajeni v Boga. Poznati moramo Izvor pomoči v vsaki težavi in v vseh okoliščinah. Potrebujemo svoje skrivno mesto, zavetje miru in gotovosti. Moramo se zanašati na Boga in mu popolnoma zaupati.

V zavetju

Tisti, ki stanuje v zavetju Najvišjega, bo ostal trden in neomajen.

Psalm 91,1

Psalmist pravi, da bo tisti, ki stanuje v zavetju, miren in varen.

Zavetje je skrivno mesto, osebno, zaupen prostor, zavetišče. To je prostor, kamor se zatečemo, ko smo ranjeni, obteženi ali ko smo šibki. To je prostor, kamor se zatečemo, ko nas zlorabijo ali preganjajo, ko nekaj potrebujemo ali ko ne moremo več zdržati.

Spominjam se, da sem kot otrok živela v veliki, prostorni hiši. (Moja mati je tisto hišo čistila; tako smo plačevali najemnino.) Zgradba je bila ogromna, okrašena s številnimi lesenimi rezbarijami; imela pa je nekaj urejenih majhnih skrivnih mest. Nekega dne sem našla eno izmed tistih skrivnih mest. Šlo je za majhno izrezljano klop pod stopniščem, ob katerem je bilo vitražno okno.

Celo zdaj si lahko predstavljam, kako sem tam sedela in premišljevala. Ne vem, kaj sem premišljevala kot majhen otrok, vem pa, da sem imela kar nekaj ran in težav.

Moj dom je bil zaznamovan z vznemirjujočimi in neprijetnimi dogodki. Tista izrezljana klop pod stopniščem je bila zame kot skrivno mesto. Tja sem se zatekla, kadar sem bila prestrašena ali pa sem potrebovala tolažbo.

Zgoraj omenjena vrstica nam zatrjuje, da Bog želi biti naše skrivno mesto.

Za nekatere ljudi je alkohol skrivno mesto. Nekaterim je to droga ali televizija. Drugi so potrti in se pokrijejo čez glavo. Mnogo je ljudi, ki se skrivajo za raznovrstnimi stvarmi.

Namesto da se oziramo za skrivališčem v svet, Bog želi, da najdemo skrivno mesto v Njem. To je mišljeno z izrazom 'zavetje Najvišjega'. Ko nas doletijo stiske, ko imamo težave, Bog želi, da se zatečemo v zaščitno senco Njegovih peruti. On želi, da se zatečemo k Njemu!

V senci Vsemogočnega

V senci Vsemogočnega [čigar moči ne more
vzdržati noben sovražnik].

Psalm 91,1

Če smo v zavetju Najvišjega, kje nas lahko najdejo? V skladu s psalmistom bomo ostajali 'v senci Vsemogočnega'. Bog želi, da njegovi ljudje prebivajo na tem mestu.

Naš nebeški Oče ne želi, da ga le obiščemo vsake toliko časa ali stečemo k Njemu, ko smo preobremenjeni. Želi, da

bivamo v senci Njegovih peruti, da ostajamo tam, da živimo tam. Ko to storimo, ostajamo trdni in neomajni, ker noben sovražnik ne more vzdržati moči Vsemogočnega. Če ostajamo na tem mestu, nam sovražnik ne more škodovati.

Bil je čas v mojem življenju, ko sem tekala v in iz skrivnega mesta; odkar pa sem ugotovila, da lahko grem tja in ostanem, bivam tam, se ne čutim več preobremenjene.

Gospoda potrebujemo vedno, ne le občasno. V Evangeliju po Janezu 15,5b je Jezus rekel: »Brez mene [odrezani od vitalne povezanosti z menoj] ne morete storiti ničesar.«

Kaj pravzaprav pomeni bivati v *senci* Vsemogočnega? *Senca* najprej pomeni prostor zaščite pred vročim soncem ali napetostjo sveta. Kot vemo, ima senca vedno mejo. Če nameravamo ostati v senci Božjih peruti, obstajajo meje, znotraj katerih moramo ostati.

Meja je vmesno področje ali ločnica med dvema značilnostma ali pogojema. V primeru sence je meja tam, kjer se senca neha in se začne sonce.

Predstavljajmo si, da je poldne, sonce pripeka z vso močjo in zagledamo veliko drevo. Če se napotimo k drevesu in ostanemo tam, nam bo v njegovi senci precej bolj prijetno, kot če bi ostali na soncu.

Kadar ljudje delajo zunaj na soncu in se začnejo potiti, radi poiščejo senco pod drevesom, kamor se zatečejo v času premora. Nekateri posadijo drevesa okrog hiše zaradi sence, ki niža notranjo temperaturo hiše in jo celó hladi. Senca je torej zaželeno mesto za zadrževanje, še posebej ob vročih dneh.

Če se odločimo ostati v senci pod Božjimi perutmi, bo življenje prijetnejše. Ne bo nam tako vroče in ne bomo se tako rekoč 'znojili'. Namesto da bi se vznemirjali in skrbeli zaradi težav, bomo počivali v Bogu.

Če se odločimo ostati na soncu, nam bo neprijetno, potili se bomo, postali bomo sitni, žejni in izsušeni. Vsakdo izmed nas se mora odločiti, kje bo stal – v senci (zaupajoč Bogu) ali na soncu (prepoten in izmučen); v Jezusu ali v svetu z vsemi njegovimi težavami.

Kako ste se vi odločili? Kje boste stali? Jaz želim ostati v senci. Včasih pa, tako kot nas vse tu in tam nagiba, odtavam izpod sence in končam spet na vročini, kjer pogoji niso ravno prijazni. Preden bi izdihnila, stečem nazaj v senco, kjer se ponovno spočijem. Potem pa se prej ali slej spet podam ven na vročino sonca.

Pismo Rimljanom 1,17 pravi, da lahko živimo iz vere (od vere do vere KJV). Vendar pa včasih živimo od vere preko dvoma do nevere in potem se spet povrnemo k veri.

Kaj če si res želimo ostati znotraj, v zaščiti sence, a se občasno najdemo izven nje? Kako bomo vedeli in prepoznali, kdaj odtavamo izpod Božje zaščite? Vedeli bomo po kažipotih, označbah, znakih, ki jih bo Gospod postavil na našo pot.

2

BERITE ZNAKE: ZAUPAJTE BOGU

*P*redstavljajte si, da se vozite po cesti. To je cesta življenja. Sredi ceste je zarisana črta. Včasih je to dvojna črta, ki opozarja: »Če prečkate to črto, boste v težavah; tvegate čelno trčenje.«

Včasih so zarisane prekinjene črte, ki pomenijo: »Lahko prečkate označbo in prehitite avto pred seboj, če želite. Če prečkate te črte, boste verjetno v redu. Vendar pa lahko zadete v težave, če ne opazujete prometa in se ne prepričate, ali je pot prosta.«

Ob cestišču so postavljeni prometni znaki, ki obveščajo in opozarjajo na padajoče kamenje, prečkanje srnjadi, gradbišče, neutrjeno bankino, enosmerno pot, ovinke, obvoze ... Če upoštevamo njihova navodila, nam pomagajo varno

voziti. Ne bomo zapeljali preveč levo, kjer bi lahko povzročili trčenje, in ne bomo zapeljali preveč desno, kjer bi lahko zgrmeli v jarek.

Prav tako imamo tudi v življenju postavljene duhovne znake. Da bi ostali pod Božjo zaščito, moramo upoštevati znake ob poti, ki nas opozarjajo, naj Mu zaupamo, naj ne bomo zaskrbljeni, prestrašeni ali tesnobni; naročajo nam, naj preložimo Nanj svoje skrbi. Potem pa moramo namesto prekomernega tuhtanja v iskanju rešitve usmeriti misli na to, kar je »pravično, pošteno, čisto, vzvišeno, ljubeznivo, častno in hvalevredno« (Filipljanom 4,8).

Če bomo upoštevali znake in se držali oznak cestišča, bomo lahko ostali na poti. Zaščiteni bomo in okušali bomo polnost čudovitih, sijajnih obljub iz Božje besede.

Upoštevajte znake!

Tvoja ušesa bodo slišala za teboj besedo, ki bo pravila: »To je pot, po njej hodite!« če boste morali iti na desno ali na levo.

Izaija 30,21

Predstavljajte si, da vozite po cesti življenja in začnete zavijati v desno. Opazite, da je cestišče bolj razrito, kot je bilo prej, zato postanete pozornejši, kje vozite. In takrat se spomnite prometnega znaka, postavljenega pred nekaj kilometri, ki je opozarjal: »Zaupajte Bogu in ne skrbite.«

Če se odločite voziti tu naprej, se boste še bolj oddaljili od ceste in lahko pristanete v jarku. Potem boste morali poklicati avtovleko, da vas potegne ven.

Tako se dogaja, kadar se odločimo skrbeti, namesto da bi zaupali Bogu. Izstopimo izpod Njegove zaščite in sovražniku smo laže dostopni. Ko se to zgodi, neizogibno izgubimo svoj mir.

Ravne poti

In za svoje noge napravite trdne, gladke, ravne poti [ja, napravite varne, poštene in srečne poti, ki vodijo v pravo smer].

Hebrejcem 12,13a

Ko se napačno odločite, ko raje skrbite, namesto da bi zaupali Bogu, se boste začeli neudobno počutiti in izgubljeni

mir. Morda boste celo dobili občutek, da stvari ne gredo v pravo smer in da ste nekje zgrešili pot.

Takoj ko izgubite mir, se ustavite in si recite: »Počakaj trenutek. Kaj delam narobe?«

Včasih na svoji življenjski poti nenadoma ugotovim, da globoko v sebi nimam miru. Ko se mi to pripeti, se ustavim in rečem: »Gospod, kje sem zašla?« Kadarkoli izgubim mir, vem, da je to znak, da sem odtavala izpod zaščitne sence Njegovih peruti.

Običajno je vzrok moja zaskrbljenost. Včasih sem naredila kaj napačnega in se nisem pokesala ali pa sem s kom neprimerno ravnala in nisem bila dovzetna za svojo napako.

V takih trenutkih preprosto prosim: »Gospod, pokaži mi, zakaj sem izgubila svoj mir.« Ko enkrat to vem, lahko naredim potrebne korake, da popravim napako in spravim stvari v red.

Če vas napadejo skrbi, ko upoštevate, kar vam je Gospod pokazal, predlagam, da si glasno preberete Jezusove besede iz Evangelija po Mateju 6,25–32.

Nehajte skrbeti

Zato vam pravim: »Nehajte biti nenehno vznemirjeni (tesnobni in zaskrbljeni) za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili, in za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več [v kakovosti] kot jed in telo [posoda, neprimerljivo izvrstnejša] več kot obleka?

Matej 6,25

Če ste na dieti, bi morda morali začeti z branjem prvega dela tega verza – tistega dela o hrani in pijači. Če ste mi podobni, potem je hrana vse, o čemer lahko razmišljate, ko ste na dieti!

Spominjam se, ko sem morala iti na dieto. Ves ljubi dan sem razmišljala o tem, kdaj in kaj bom jedla in kako si bom to pripravila. V mislih sem tehtala in računala kalorije. Pogosto sem bila zato še bolj lačna, saj je bilo vse, kar sem delala, le razmišljanje o hrani!

V bistvu najbrž ne skrbimo toliko o tem, kaj bomo jedli in pili, kot o tem, kaj bomo naredili v določenih okoliščinah: Kaj če se zgodi to? Kaj če se zgodi ono? Večina izmed

nas ima dovolj oblačil, ustrezno hrano, udobno stanovanje in trpežen avto. Ko pa se stvari zaostrijo in se soočamo s težavami, ki se nam zdijo nerešljive, začne glas v našem umu vpiti: »Kaj boš pa zdaj naredil/-a?« In začnemo skrbeti.

Poglejte ptice

Poglejte ptice neba! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi več vredni kot one?

Matej 6,26

Ste že kdaj videli ptico, ki sedi na drevesu in ima živčni zlom? Ste že kdaj videli ptico, ki hodi gor in dol in si govori: »Oh, zanima me, kje bom dobila naslednjega črva. Potrebujem črve! Kaj če je Bog danes nehal delati črve? Ne vem, kaj bom storila. Morda bom od stradanja umrla! Kaj pa, če Bog še vedno dela črve, a ti letos niso več tako sočni in veliki? Joj, kaj pa če Bog ne pošlje dežja in črvi ne bodo pokukali iz zemlje? Kaj če ne bom našla bilk, da bi si zgradila gnezdo?« Kaj če, kaj če, kaj če!

Jezus je rekel: »Poglejte ptice!« Nimajo živčnega zloma. Vsako jutro letajo okrog prepevajoč in uživajo.

Zanima me, koliko miru bi užili, če bi si vzeli kako uro za opazovanje ptic!

Kaj dosežemo s skrbjo?

Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo in zaskrbljenostjo za eno mersko enoto (komolec, laket) podaljšati svojo postavo ali življenjsko obdobje?

Matej 6,27

Seveda, odgovor poznamo: nihče. Zagotovo pa si krajšamo življenje, če še naprej skrbi postajajo naša navada!

Namesto da skrbimo, bi morali biti bolj podobni pticam neba, ki se popolnoma zanašajo na Gospoda, da jih bo nahranil, medtem ko si ves dan prepevajo, kot da ne bi imele nobene skrbi na svetu.

Poglejte lilije

In za obleko, kaj skrbite? Poglejte lilije na polju in se učite od njih, kako rastejo; ne trudijo se in ne predejo. A povem vam, da se še Salomon v vsem svojem sijaju (odličnosti, dostojanstvu, eleganci) ni oblačil kakor katera izmed njih. Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki danes stoji in zeleni, jutri pa jo vržejo v peč, mar ne bo mnogo bolj oblačil vas, o maloverni?

Matej 6,28–30

Kaj je Jezus mislil s tem? Da se cvetlice na polju ne obremenjujejo z deli mesa. Ne prizadevajo si za to, da bi bile lilije; one to preprosto so. In Bog jih zelo lepo oblači.

Ali res mislimo, da smo Bogu manj pomembni kot ptice in cvetlice?

Ne skrbite

Ne skrbite torej, ne bodite zaskrbljeni in ne govorite: »Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo

oblekli?« Po vsem tem sprašujejo pogani (neverniki), ki želijo, hrepenijo in marljivo iščejo vse to. Vaš nebeški Oče pa ve, da vse to potrebujete.

Matej 6,31–32

Težava skrbi tiči v tem, da začnemo *izgovarjati* stvari, kot so: »Kaj bomo jedli? Kaj bomo pili? Kaj bomo oblekli?« Drugače povedano: »Kaj bomo naredili, če Bog ne bo poskrbel za nas?«

Začnemo se vznemirjati in zganjati cirkus z besedami svojih ust. Namesto da bi umirili strahove in preložili skrbi, jih besede samo še globlje zažrejo.

Težava takega početja je, da tako ravnajo ljudje, ki ne poznajo nebeškega Očeta. Mi pa vemo, da imamo nebeškega Očeta, zato moramo tudi ravnati v skladu s tem. Neverniki najbrž ne vedo, kako naj se zanesejo Nanj, mi pa bi to morali vedeti.

Jezus nam zagotavlja, da nebeški Oče ve za vse stvari, ki jih potrebujemo, še preden ga prosimo. Zakaj bi torej morali skrbeti zanje? Raje usmerimo pozornost na mnogo pomembnejše stvari – na Božje stvari.

Iščite najprej najpomembnejše

Iščite najprej (prizadevajte si za) Božje kraljestvo in Njegovo pravičnost (Njegov način delovanja in pojmovanja, kaj je prav) in vse to vam bo navrženo.

Matej 6,33

Kar nekaj let let sem hodila sem in tja pred svojimi nastopi, srečanji ali konferencami, dokler nisem vsega obdelala. Molila sem: »O, Bog, pomagaj mi!« Nič ni narobe, ko se obračamo na Boga, naj nam pomaga, toda molila sem bolj iz strahu kot iz vere.

Ko se zdaj pripravljam za srečanje, preprosto proučujem Božjo besedo in se pripravim po svojih najboljših močeh. Potem pa, tik preden se srečanje začne, preživljam čas v tihi molitvi, premišljevanju, slavljenju Gospoda in druženju z Njim.

Niti enkrat mi ni rekel, naj iščem veliko srečanje. Niti enkrat mi ni rekel, naj iščem veliko nabirko. Vse, kar delam, je to, da iščem Njega, On pa poskrbi za številnost občinstva, za vsoto nabirke in za vse drugo.

Prepogosto vlagamo ves svoj čas v to, da pri Bogu iščemo odgovore na težave, morali pa bi iskati zgolj Boga.

Vse dokler iščemo Boga, ostajamo na skrivnem mestu, v senci Njegovih peruti. (»Pod Njegovimi perutmi najdeš zaupanje in zavetje ...« Psalm 91,4.) Ko pa začnemo iskati odgovore na vse težave in stiske, s katerimi se soočamo, skušamo bolj izpolniti svoje želje kot Božjo voljo, izstopimo izpod sence Njegovih peruti.

Kar nekaj let sem iskala Boga glede tega, kaj naj storim, da bi naša organizacija zrasla. In rezultat? Nikamor se ni premaknila, ostala je točno taka, kot je bila. Nikakor ni zrasla. Včasih je celo nazadovala. Nisem doumela, da je vse, kar moram storiti, to, da iščem Božje kraljestvo, On pa bo dodal rast.

Se zavedate, da vam ni treba skrbeti niti glede lastne duhovne rasti? Vse, kar morate storiti, je, da iščete Božje kraljestvo, in boste rasli. Iščite Boga, ostanite v Njem in On bo sprožil napredek in rast.

Dojenček samo pije mleko in raste. Zahrepeneti moramo po pristnem mleku Besede, in bomo rasli (gl. 1 Peter 2,2).

Nikoli ne moremo doživeti prave mere uspeha z lastnim človeškim naporom. Namesto tega iščimo najprej Božje kra-

ljestvo in njegovo pravičnost; potem nam bodo vse te druge stvari, ki jih potrebujemo, *dodane*.

Ne iščimo Božjih daril, ampak Njegovo prisotnost.

Preživljajte čas v senc

Za eno prosim Gospoda, to iščem, poizvedujem in [nenehno] skušam doseči: da bi prebival v Gospodovi hiši [v Njegovi prisotnosti] vse dni svojega življenja, da bi gledal in zrl Gospodovo lepoto [milo privlačnost in očarljivo ljubkost] in premišljeval, motril v Njegovem templju.

Kajti skrije me ob dnevu nesreče v svojem zavetju; v skrivališču svojega šotoru me skrije, vzdigne me na skalo.

In zdaj se dviga moja glava nad sovražnike, ki me obdajajo; v Njegovem šotoru bom daroval radostne daritve in vzklikal od veselja; pel bom, slavil in igral bom Gospodu.

Psalm 27,4–6

Včasih živimo vzvratno. Točno to sem delala pred nekaj leti. Želela sem delati nekaj velikega za Boga. Iskala sem vse vrste sprememb v sebi, ker nisem sprejemala same sebe, nisem se imela rada. Želela sem, da se moj mož spremeni. Želela sem, da se moji otroci spremenijo. Iskala sem ozdravljenje in napredek. Iskala sem vse pod soncem, a nisem preživljala časa v senci.

Potem je Gospod vstopil in mi pokazal, kaj delam narobe. Uporabil je Psalm 27,4–6, da bi poudaril, kaj je pomembno zame – naj vse dni svojega življenja najprej iščem Njega in Njegovo prisotnost.

V tistem obdobju sem prosila za veliko stvari, a nobena od njih ni bila povezana z Božjo prisotnostjo. Ko pa sem začela iskati Njega, sem si ga želela vedno bolj in bolj. Potem ko so prišle težave, me je skrtil na skrivno mesto svojega šotora. Ko je prišel sovražnik in me skušal uničiti, sem povzdignila radostne klice in prepevala v slavo Gospoda.

Hudič me ni mogel dobiti, ker sem bila na skrivnem mestu Najvišjega. Za hudiča sem bila nedostopna. Ni mi mogel povzročiti živčnega zloma, ker sem bila v senci, v kateri nisem bila niti vznemirjena niti zaskrbljena.

Nič ne skrbite

Nič ne skrbite, ampak v vsem izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak (ves) um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.

Filipljanom 4,6–7

Pred kar nekaj časa mi je Bog povedal, da ko sem v molitvi prihajala predenj, sem mu dajala to, kar mi je skušal dati hudič.

To je tisto, kar molitev je. Hudič pride k nam in nam izroči težavo. Mi rečemo: »Tega ne morem nositi, ker je pretežko zame. Bog, tu je, tebi jo dajem.«

Apostol Pavel nam v Pismu Filipljanom 4,6–7 v bistvu naroča: »Molite in *ne* skrbite.« On ne pravi: »Molite *in* skrbite.« Ko molimo in Bogu predajamo težave, je to Gospodu znak, da mu zaupamo. Taka naj bi bila molitev.

To moram početi precej pogosto, ko mislim na svojega sina, najstnika Dannyja. Še vedno je doma, in ker morava zaradi narave najinega dela z možem potovati, me včasih žalosti in se mi trga srce, ko pustiva Dannyja doma. Preden je

maturiral, mi je enkrat po telefonu povedal, da je bilo v šoli zelo naporno in da naju pogreša predvsem zjutraj, ko vstane, in zvečer, ko se odpravlja spat.

Z leti sva oba z možem razvila res dober odnos z najinim sinom. Imava ga rada, on pa ima rad naju. (Najin najmlajši je bil star že deset let, ko nama je Bog govoril, naj imava Dannyja, zato je on najin benjaminček!) Zaskrbljena sva bila zanj, ko je vstopil v srednjo šolo in se soočil z vsemi pritiski in vplivi, na katere sva vedela, da bo naletel.

Vsi naletimo na vsakodnevne izzive, s katerimi se moramo spoprijeti. Če se ujamemo v zanko samopomilovanja in hodimo naokrog s sklonjeno glavo, ker nam ne gre vse kot po maslu, nas to ne bo nikamor pripeljalo. Preusmeriti moramo pozornost in delati to, kar nam pravi Sveto pismo – moliti!

Kadarkoli me je začelo skrbeti za Dannyja, ko sva z možem zaradi služenja ljudem odpotovala, sem molila:

Oče, zahvaljujem se Ti, ker skrbiš za Dannyja. Hvala, ker imaš dober načrt zanj, ker paziš nanj in delaš vse v njegovo dobro. Hvala, ker je pokrit s krvjo Tvojega sina Jezusa.

Kadar molimo na tak način, nas bo hudič pustil pri miru. Videl bo, da nas ne more pretresti, ker smo odločeni, da zaupamo Bogu.

Ostanite neomajni

Prósi pa naj v veri, ne da bi kaj dvomil (ne da bi omahoval, kolebal). Kdor dvomi (omahuje, koleba) je namreč podoben morskemu valu, ki ga veter dviga in premetava. Naj vendar tak človek ne misli, da bo kaj prejel [kar je prosil] od Gospoda.

Jakob 1,6–7

Če prinesemo svojo zaskrbljenost Gospodu v molitvi, potem pa še naprej skrbimo glede tega, mešamo dobro in slabo silo. Molitev je dobra, pozitivna sila, skrb pa slaba, negativna. Če ju pomešamo skupaj, se izničita.

Ne vem, kaj si želite vi, a sama ne želim biti brez moči, zato se izogibam mešanju molitve in skrbi.

Nekoč mi je Bog spregovoril: »Mnogi nimajo nobene moči, ker vedno mešajo dobro, pozitivno s slabim, negativnim. Nekaj časa izpovedujejo dobro, potem nekaj časa slabo.

Nekaj časa molijo, potem nekaj časa skrbijo. Nekaj časa zaupajo, potem nekaj časa skrbijo. Posledično hodijo naprej in nazaj, nikoli resnično ne napredujejo.«

Zakaj se ne bi odločili, da ostanemo neomajni, pozitivni, v zaupanju Bogu in zavrnemo zaskrbljenost?

3

VSE BO V REDU

*D*rugí znak obravnava tesnobo. Pravi: »Ne boj se in ne bodi tesnoben.« Ta znak vsebuje opozorilo, nasvet, ki je podoben prvemu: »Zaupaj Bogu in ne skrbi.« Toda posledice zaradi neupoštevanja tega opozorila so malo bolj korenite. Namesto da bi zapeljali v jarek, če bi zavili v desno, tvegate čelno trčenje. To je podobno, kot če bi v ovinku zapeljali čez dvojno črto.

Tesnoba je, za razliko od skrbi, neprijeten, nelagoden občutek, ki ostane in se kar vleče tudi potem, ko smo mislili, da smo ga že predelali. Skoraj je podoben dvojnemu deležu skrbi. Ko gremo enkrat v to smer, prestopimo iz vere v strah, še posebej v strah pred prihodnostjo in strah pred neznanim. To pa povzroči tesnobo.

Znaki tesnobe

Skrb (tesnoba) v srcu tare človeka.

Pregovori 12,25

Tesnoba vnese težo v življenje človeka.

Websterjev slovar pravi, da je tesnoba »stanje nelagodja, bojazni ali zaskrbljenosti«. ¹ Včasih je tako nelagodje nejasno, neotipljivo. Morda niti ne vemo čisto natančno, kaj je. Vemo le, da čutimo nelagodje, včasih tudi med drugimi ljudmi.

V skladu z *Websterjem* je *bojazen* »tesnoben občutek sluttne; grožnja«. ² Drugače povedano, bojazen je huda tesnoba.

Spominjam se, da sem nekoč imela hudo tesnobo. Toliko slabih stvari sem doživela, da sem končno prišla do točke, ko sem pričakovala, da se mi bodo zgodile slabe, hude stvari. V resnici pa nisem razumela, kaj sem doživljala, dokler mi Gospod tega ni razodel v Besedi.

Zle slutnje

Potrtemu [ki ima tesnobne misli in zle slutnje] so vsi dnevi žalostni, težki; veselo srce pa ima stalno gostijo [ne glede na okoliščine].

Pregovori 15,15

Pred mnogimi leti sem si nekega jutra pred ogledalom urejala lase. Dobila sem nejasen občutek, da se mi bo zgodilo nekaj slabega. Takrat nisem razumela, kaj je to, saj sem bila šele pred kratkim izpolnjena s Svetim Duhom in sem šele začela proučevati Božjo besedo. Vedela sem samo to, da imam nejasen občutek neke grožnje.

Zato sem se odločila, da povprašam Gospoda, kaj je to, kar neprestano visi nad menoj. Ta občutek me je zasedoval, odkar se lahko spomnim. Gospod mi odgovoril: »Zle slutnje.«

Nikoli še nisem slišala tega izraza, zato sem se vprašala: »In kaj so 'zle slutnje'?« Tako sem šla pogledat v slovar. Ugotovila sem, da so *zle slutnje* »občutek preteče nesreče ali hudega«. ³

Izvedela sem, da se zle slutnje ne nanašajo na sedanjost; gre za slab občutek, ki je povezan z nekim dogodkom v prihodnosti.

Takrat nisem vedela, da najdem ta pojem v Svetem pismu. Kasneje pa sem se srečala z njim v Pregovorih 15,15, ki govorijo o »tesnobnih mislih«in »zlih slutnjah«.

Bog želi, da se znebimo zlih slutenj, zato da lahko uživamo življenje. A to je lažje reči kot storiti, ker naš nasprotnik, satan, hoče, da verjamemo, da se nam nikoli nič ne bo obrnilo v dobro. Hoče, da verjamemo, da bomo vedno napak razumljeni, necenjeni, da nas nikoli nihče ne bo imel rad, da se nihče noče družiti z nami ali da nihče nikoli ne bo poskrbel za nas. Hoče, da smo ponižani zaradi preteklosti, nemočni glede sedanjosti in obupani glede prihodnosti. Hoče, da nas skrbi in tesnoba tako zasipljejo, da bi se oddaljili od Gospoda in bi nas odvrnil od dela, ki nam ga je zaupal Gospod.

Vsak pomen besede tesnoben – »zaskrbljen, stiskan, pretresen, negotov«, »se povezuje s skrbjo, jo predstavlja ali jo povzroča« – potrjuje to dejstvo.⁴

Če ste rešeni, izpovejte to!

Tako naj govorijo Gospodovi rešenci, ki jih je odkupil iz nasprotnikove (tlačiteljeve) roke.

Psalm 107,2

Ko se enkrat zavedate, da vas hudič hoče zмести, ne posejajte okrog in mu ne dovolite, da vas muči z zaskrbljenostjo in negativnimi mislimi. Odprite svoja usta in mu povejte nekaj, česar noče slišati, in odšel bo. Začnite izpovedovati svojo avtoriteto v Kristusu.

Včasih ko se pripravljam na nagovor v cerkvi ali na konferenci, me začnejo negativne misli kar bombardirati.

Pred nekaj leti sem se spraševala, koliko žensk se bo vnaprej prijavilo za srečanje, ki naj bi ga vodila. Vprašala sem svojo asistentko in ta mi je odgovorila, da se jih ni prijavilo veliko, ampak da so organizatorji prepričani, da bo prisotnih vsaj toliko kot prejšnje leto.

Nenadoma me je prešinila misel: »Kaj če ne bo nikogar? Kaj če bom z ekipo potovala tako daleč in bo tam le peščica ljudi?« Potem sem se opogumila, odprla usta in glasno rekla: »Vse bo dobro.«

Včasih moramo to izreči, ker če ne bomo, bodo zle slutnje še naprej visele nad našo glavo in nam povzročale skrbi in tesnobo.

Ko enkrat prepoznamo take tesnobne misli in zle slutnje in prevzamemo avtoriteto nad njimi, nas Bog začne osvobajati in lahko začnemo uživati v življenju.

Satan polaga tesnobne misli in skrbi v naš um, včasih nas dobesedno bombardira z njimi. Upa, da jih bomo sprejeli in jih potem tudi začeli izgovarjati. Če nasedemo, potem ima satan zares gradivo, da ustvarja okoliščine v našem življenju, ki ustrezajo tesnobnim mislim, s katerimi nas je prej zasipaval.

Besede imajo ustvarjalno moč na duhovnem področju. Prva Mojzesova knjiga 1,3 pravi, da je Bog *rekel*: »Bodi ...« in je bilo!

Jezus je rekel: »Ne skrbite torej in *ne govorite*: 'Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?'« (Matej 6,31) Če sprejmemo negativne misli in jih začnemo izgovarjati, smo le nekaj korakov oddaljeni od resničnih težav. »Ne skrbite za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase.« (v. 34a)

Veselite se življenja!

... krotak in miren duh ... [ne pa zaskrbljen ali razburjen] je zelo dragocen pred Bogom.

1 Peter 3,4

Tesnoba pomeni tudi »skrb; zaskrbljenost; vznemirjenost; težavno duševno stanje«. ⁵ Peter nam razloži, da ima Bog rad mirnega duha, ne zaskrbljenega ali razburjenega.

Kadar se razburimo, je vse v naši notranjosti napeto, počutimo se, kot da se želodec krči v kepo. Vse postane za nas breme – težkó, napeto, razdraženo – nismo se sposobni sprostiti in se veseliti življenja tako, kot Bog želi.

Sama sem bila vedno napeta in razburjena, ker mi je bilo otroštvo zaradi zlorab ukradeno. (Že zelo zgodaj sem se počutila kot odrasla.) Ker nikoli nisem mogla biti otrok, nisem vedela, kako naj to izpustim in postanem otroška. Ko sem se poročila in imela otroke, nisem vedela, kako naj se jih veselim.

Nekaj let se nisem mogla veseliti niti moža, ker sem ga na vsak način skušala spremeniti. Neprestano sem ga skušala izpopolnjevati – pa tudi vse druge.

Imela sem otroke, a se jih nisem veselila. Vsak dan, preden so šli v šolo, sem se prepričala, da je bil vsak lasek na mestu, da oblačila niso bila zmečkana in da je bilo njihovo kosilo varno zaprto v posodicah. Ljubila sem svoje otroke, a se jih nisem veselila.

Imeli smo lepo hišo, skrbno sem jo pospravljala in nenehno čistila, a se je nisem veselila. Tudi drugi se niso veselili hiše. Nismo mogli živeti v njej. Lahko smo jo zgolj gledali.

Moji otroci so imeli lepe igrače, a se jih niso mogli veseliti, ker jim tega nisem dopustila. Nisem jim dovolila, da bi nosili igrače ven in se z njimi igrali zunaj.

Nikoli nisem poznala zabave. Karkoli naj bi to že bilo, mislila sem, da moja družina nima pravice do tega. Menila sem: »Pa saj ne *potrebuješ* zabave. Vse, kar *potrebuješ*, usmeri v dobro vsakodnevno delo.«

Spominjam se, da sem otrokom naročila: »Pojdite se ven igrat!« Ko so šli, pa sem privihrala za njimi in tečnarila: »Pospravite ta nered! Počistite vse to takoj zdaj! Vedno delate samo zmedo!«

Kar sem morala spoznati v tistem obdobju svojega življenja, je bilo, da ne bo konec sveta, če se ne bo vse izšlo

tako, kot sem si zamislila. Morala sem se naučiti sprostiti in se veseliti življenja.

Sveto pismo v Psalmu 118,24 pravi: »To je dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo in veselimo se v njem.«

V Evangeliju po Janezu 16,33 je Jezus rekel: »To sem vam povedal, da bi imeli v meni [popoln] mir in zaupanje. Na svetu imate stisko, preizkušnje, žalost in razočaranje; toda zaupajte [bodite pogumni, srčni, neustrašni, gotovi, prepričani, dobro razpoloženi]: jaz sem svet premagal.«

Apostol Pavel v Pismu Filipljanom 4,4 naroča: »Veselite se vedno v Gospodu [razveseljujte, radostite se v Njem]; ponavljam vam, veselite se!« Ne bodite tako resni in napeti. Malo se razbremenite, sprostitite. Dajte Bogu priložnost, da deluje. Odločite se, da se boste veselili življenja.

Spreminjamo se iz veličastva v veličastvo

Vsi mi, ki z odgrnjenim obrazom motrimo [gledamo v Božjo besedo] kakor v ogledalu Gospodovo slavo, se neprestano spreminjamo v isto (Njegovo)

podobo v vedno večjem sijaju, iz veličastva v veličastvo, prav kakor od Gospoda, Duha.

2 Korinčanom 3,18

Ali se zavedate, da vam nikoli ne bo dobro in prijetno, če ste se odločili, da se boste veselili samo takrat, ko bo vse popolno?

Ne naredite te napake in ne čakajte, da boste vi in vsi okrog vas popolni in boste dospeli do ciljne črte.

Sveto pismo pravi, da se spreminjamo prav v Božjo podobo in gremo iz veličastva v veličastvo. To pomeni, da prehodimo veliko različnih faz, obdobj. Naučiti se moramo, da se veselimo veličastva faze, v kateri trenutno smo, medtem ko se že pomikamo proti naslednji. Naučimo se reči: »Nisem še tam, kjer naj bi bil/-a, ampak Bogu hvala, nisem več tam, kjer sem bil/-a. Sem nekje vmes in veselil/-a se bom vsake faze.«

Ko so otroci dojenčki, delajo ljubke stvari, kot sta smehljanje in kukanje, delajo pa tudi stvari, ki niso tako ljubke, kot so jok sredi noči, rast zob, prebavne težave. Zalotimo se pri tem, ko rečemo: »Vesel/-a bom, ko bo tole minilo, potem bom resnično užival/-a z njimi.«

Nekako se prebijejo skozi to obdobje, potem pa vstopijo že v naslednje. Začnejo govoriti in navdušeni smo nad njihovimi ljubkimi izrazi, toda oni tudi hodijo in mečejo vse, kar lahko dosežejo. Ponovno se ujamemo v želji, da bi že prešli to obdobje.

Takoj ko so v vrtcu, se že slišimo govoriti: »Vesel/-a bom, ko bodo šli v šolo, precej časa bodo preživeli tam.« A ko začnejo hoditi v osnovno šolo, začnemo govoriti: »Vesel/-a bom, ko bodo šli v srednjo šolo.« In ko maturirajo, rečemo: »Vesel/-a bom, ko odrastejo in se poročijo.«

In ko se potem nekega dne to zgodi, se nenadoma zavemo, da se nikoli nismo zares veselili in uživali preteklih obdobj. Vedno smo čakali, da bomo veseli, *ko* ...

Na ta način sem preživela dobršen del svojega življenja. Vedno sem prelagala veselje na drugič.

Ko sem vodila srečanje za petdeset ljudi, sem si mislila: »Kako bom vesela, ko bo na srečanje začelo hoditi sto ljudi.« V resnici se nisem prav nič bolj veselila, ko se je to zares zgodilo.

Vsako obdobje, v katerem smo, prinaša določeno mero veselja, obenem pa prinese tudi malo paleto težav. Naučimo se veseliti ne glede na okoliščine.

Veselite se ne glede na okoliščine

Zakaj razveseljuješ me, Gospod, s svojim delovanjem, nad deli tvojih rok radostno prepevam (vriskam, se radujem).

Psalm 92,5

Pred nekaj leti sem končno našla vhod k veselju. Našla sem ga v Božji prisotnosti.

Včasih sem bila srečna, kadar je Bog delal nekaj, kar me je razveseljevalo. Nisem pa znala biti vesela *zaradi* Njega. Znala sem iskati Njegovo roko, nisem pa znala iskati Njegovega obraza.

Nikar si ne mislite, da boste veseli, ko bo Bog naredil za vas to, kar si želite. Takoj, ko se to zgodi, bo prišlo nekaj drugega, kar si boste želeli; mislili si boste, da se ne morete veseliti, dokler tega ne dobite. Ne zapravite svojega življenja v čakanju nečesa, da bi bili srečni.

Dan za tem, ko sem prejela to prodorno spoznanje, sem šla na srečanje in prepevala takrat popularno duhovno pesem: »Ti me razveseljuješ, ti me razveseljuješ, radoval/-a se

bom, ker me razveseljuješ.« Takrat mi je Sveti Duh spregovoril in rekel: »Prvič poješ to pesem prav.«

Ker Bog sliši naše srce bolj kot naše besede, mu je pesem zvenela drugače. Pred tem je slišal: »Stvari, ki si jih naredil zame, me razveseljujejo, stvari, ki si jih naredil zame, me razveseljujejo, radoval/-a se bom, ker me razveseljujejo stvari, ki si jih naredil zame.«

Kadar je Gospod delal, kar sem želela, da naredi zame, sem bila vesela, ampak kadar ni delal v skladu z mojimi željami, nisem bila vesela. Zato je moje življenje nihalo gor in dol, kot bi se vozila z vlakcem smrti. Tako življenje nenehnih nihanj me je izčrpavalo. Kadar so mi okoliščine odgovarjale, sem bila zadovoljna, in kadar mi niso, sem bila potrta.

Če želimo živeti v polnosti veselja, moramo najti nekaj, zaradi česar bomo veseli ne glede na svoje okoliščine.

Veselite se ne glede na ljudi

Veselite se v Gospodu in radujte, [brezkompromisno] pravični [vi, ki ste pošteni in imate pravo

držo do Njega]; vriskajte v veselju vsi, ki ste iskreni (pravi) v srcu!

Psalm 32,11

Tudi če nam vsaka izmed naših okoliščin ustreza, bomo prej ali slej ugotovili, da je svet poln ljudi, ki nam ne ustrezajo. Čim bomo nekoga izmed teh izoblikovali, nam bodo pot prekrizali drugi, ki nam ne bodo ustrezali. To je brezkončen krog.

V naši organizaciji imamo zaposlenih veliko ljudi. Čeprav so nekateri izmed njih najčudovitejši ljudje, kar sem jih kdaj srečala, pridejo obdobja, ko me ne razveseljujejo vsi.

Niti kristjani nas ne bodo vedno razveseljevali. Edini, ki nas vedno in povsod razveseljuje, je Jezus – in celo On tega ne zmore, razen če mu to dopustimo.

Martin sindrom

Ko so potovali, je Jezus prišel v neko vas in žena z imenom Marta ga je sprejela v svojo hišo.

Imela je sestro, ki ji je bilo ime Marija. Ta je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegove besede.

Marta [preveč zasedena in prezaposlena] pa je imela s postrežbo veliko dela. Pristopila je in rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila samo sreči? Reci ji vendar, naj mi pomaga [doprinese svoj del]!«

Luka 10,38–40

Nihče ni tako poznal Izvora sreče, miru in radosti kot Marija, Martina sestra. Ko je njun gost, Jezus, prispel v njun dom, se je usedla k njegovim nogam, da bi slišala vse, kar bo povedal, in ne bi ničesar preslišala. Bila je navdušena, ker se je odločil, da ju tisti dan obiše. Želela je užiti skupni čas. Zato se je usedla k njemu in uprla vanj oči.

Tam je bila njena sestra – draga stara Marta. Ves dan je že čistila, pospravljala in kuhala, da bi bilo vse nared za Jezusov obisk.

(Zlahka sem se odločila, da tu orišem Marto, ker sem bila sama točno taka.)

Pred prihodom gosta je moralo biti v njuni hiši vse urejeno. Ko pa je prispel, je imela polne roke dela v kuhinji s pripravo hrane in zadnjimi detajli pri pripravi mize.

Končno se je Marta vznemirila in prišla k Jezusu z mnogimi besedami rekoč: »Učitelj, zakaj ne rečeš moji sestri Mariji, naj se dvigne in mi pomaga?« Upala je, da bo požela nekaj sočutja in morda malo priznanja za vse, kar je storila, potem pa je doživela hladen tuš, ko ji je odgovoril: »Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila dobri (najboljši) del, ki ji ne bo odvzet.« (Luka 10,41–42)

Prepričana sem, da so po tej pripombi vsi v hiši obmolknili. Ampak Marta je to zares morala slišati.

Spominjam se, ko mi je Bog nekoč podobno spregovoril. Rekel mi je: »Joyce, ne moreš se veseliti življenja, ker si ga preveč otežuješ.« In kako prav je imel! Lahko zapletem celó preprosto peko na žaru!

Nekoč sem srečala prijateljico in v trenutku navdiha sem jih povabila na obisk. Spominjam se, da sem rekla nekaj takega: »O, zakaj ne bi prišli v nedeljo? Bomo vrgli hrenovke na žar, odprli vrečko krompirjevega čipsa in pločevinko svinjine in fižola. Pripravila bom čaj, posedeli bomo na terasi in se dobro imeli, lahko pa igramo igre z žogo, druge igre ali karkoli drugega.«

Potem, ko sem to izrekla, sem imela dober občutek, kako se bomo zabavali. Šla sem v avto in se peljala proti domu. Do takrat, ko sem prispela pred hišo, so se hrenovke spremenile v zrezke, krompirjev čips pa v krompirjevo solato! Konec koncev si nisem želela, da bi moji prijatelji mislili, da si lahko privoščimo samo hrenovke ali da ne znam pripraviti krompirjeve solate.

Ni trajalo dolgo in odločila sem se, da je treba prebarvati žar in zamenjati staro vrtno pohištvo. Seveda je treba pokositi trato in hišo temeljito počistiti. Konec koncev sem morala narediti dober vtis na svoje goste.

Čez nekaj časa sem začela razmišljati, da ne morem povabiti le šest ljudi, ampak štirinajst, sicer bi bili lahko drugi užaljeni, če bi izvedeli, da sem jih šest povabila, njih pa ne. Tako je kar iznenada preprosto druženje postalo nočna mora. Podlegla sem strahu pred človekom.

Potem se je Martin sindrom še poglobil. Divje sem začela čistiti hišo in brisati tla. Vse sem pošiljala v trgovino po to in ono. Stalno sem se jezila na Dava in otroke in jim govorila nekaj takega: »Ne razumem, zakaj je tako, *da moram vse narediti sama*, medtem ko se drugi zabavate!« Do tistega trenutka sem imela »Marto« vtisnjeno na svoj

obraz in vedela sem, da si nisem, tako kot Marta, izbrala boljšega deleža.

Živite v sedanjosti

Ljubi, zdaj smo Božji otroci, ni pa še razodeto (razjasnjeno), kaj bomo [odslej]. Vemo pa, da bomo, ko pride in se prikaže, [kot Božji otroci] (popolnoma) podobni Njemu, ker Ga bomo gledali takšnega, kakršen [resnično] je.

1 Janez 3,2

V resnici je od naše odločitve odvisno, ali bomo užili trenutek ali ga zapravili s skrbmi. Včasih izgubimo današnji trenutek, ker smo preveč zaskrbljeni za jutri.

Druga obrazložitev pojma *tesnoba* je »nelagodje in stiska zaradi negotove prihodnosti«. ⁶ Obrazložitev, ki mi jo je dal Bog, to potrjuje: »Tesnobo povzroča poskus umske in čustvene vpletenosti v stvari, ki jih še ni tu (prihodnost) ali pa so že prešle (preteklost).«

Ena izmed stvari, ki nas jo Bog želi naučiti, je, kako naj postanemo ljudje *sedanjosti*. Na primer, 2 Korinčanom 6,2b

pravi: »... Glejte, zdaj je dan rešitve!« in Hebrejcem 4,7: »Če danes zaslišite njegov glas, ne zakrknite svojih src!«

Moramo se naučiti živeti sedanjost. Prepogosto zapravljamo čas, ko naše misli uidejo v preteklost ali prihodnost. To vam bo morda zvenelo malce smešno, toda zaradi take nagnjenosti sem imela veliko težav. Nekoč mi je Bog pokazal, da sem tesnobna in zaskrbljena celo med umivanjem zob!

Medtem ko sem ščetkala zobe, sem že razmišljala o naslednji stvari, ki bi jo rada naredila. Mudilo se mi je in želodec se mi je krčil v kepo.

Kadar se resnično ne posvetimo trenutnemu opravilu, postanemo dovzetni za tesnobo. Umivanje zob je morda poenostavljen primer, a prepričana sem, da natančno predstavlja vsakodnevne dogodke, ki nam pogosto prinašajo največ težav.

Lahko se spominjam trenutka, ko sem bila krščena v Svetem Duhu. Moj um je bil taka strašna zmešnjava, da sem težka opravljala povsem običajne stvari. Zjutraj sem vstala, pripravila tri majhne otroke za odhod v šolo in moža za službo, potem pa sem se lotila opravil, ki sem jih morala opraviti tisti dan. A nisem se mogla osredotočiti na nič.

V spalnici sem postiljala, ko sem se nenadoma spomnila, da nisem zložila posode v pomivalni stroj. Zato sem odhitela v kuhinjo, da bi to storila, posteljo pa sem pustila na pol postlano.

Ko sem zlagala posodo v pomivalni stroj, sem pomislila: »Veš kaj, res moraš iti v klet, da vzameš meso iz skrinje, da se bo odtalilo, preden začneš pripravljati večerjo.«

Tako sem odbrzela v klet, da bi vzela meso iz skrinje. Ko sem to naredila, sem opazila kup umazanega perila in se odločila, da se moram res ustaviti in dati perilo prat.

Prav takrat sem se spomnila, da moram nekoga poklicati po telefonu in sem tekla nazaj gor po stopnicah, da bi to opravila. Sredi tega hitenja in zmede sem se nenadoma spomnila, da moram iti na pošto in sprazniti nabiralnik. Zato sem odhitela, da opravim to nalogo.

Ko se je dan nagibal k večeru, je bila zmeda še slabša kot zjutraj, ko sem začela z opravili. Vse je bilo le na pol narejeno, sama pa sem bila razočarana in izgorela. Zakaj? Preprosto zato, ker se nikoli nisem v celoti posvetila enemu opravilu.

Ena stvar naenkrat

Ne bodi prehiter [usmeri svoj um na to, kar delaš].

Pridigar 5,1

Ali veste, zakaj se ne posvetimo enemu opravilu? Ker smo preveč zaskrbljeni zaradi naslednjega. Moramo storiti to, kar nam pisec v Pridigarju naroča, usmerimo um na tisto stvar, ki jo v tistem trenutku delamo. Če tega ne storimo, izgubimo oporo, pripravljenost ali ravnotežje, in vse se nam bo zdelo nesmiselno, brez repa in glave!

Moramo se odločiti, da bomo živeli v sedanjem trenutku, ne pa v preteklosti ali prihodnosti. Čim se namreč zapletamo z 'včeraj' ali 'jutri', ko bi morali živeti 'danes', to povzroči, da izgubimo maziljenje za 'danes'. Jemati moramo posamezen dan, ker je to edina pot, ki nas bo pripeljala na cilj.

Živimo v 'instantni' družbi, kjer pričakujemo, da bo nekdo samo pomahal s čarobno paličico nad nami in se bo vse izboljšalo. Ampak stvari ne gredo tako. Spremembe se zgodijo postopoma, ko zajamemo vsak posamezen dan.

En dan naenkrat

Ne skrbite in ne vznemirjajte se za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dovolj je dnevu lastna težava (zlo).

Matej 6,34

V Evangeliju po Janezu 8,58 je Jezus samega sebe imenoval »JAZ SEM«. Če mi kot njegovi učenci skušamo živeti v preteklosti ali prihodnosti, bomo ugotovili, da je življenje težko, ker je Jezus vedno prisoten v sedanjosti. Zato nam je rekel, naj ne skrbimo niti za preteklost niti za prihodnost.

Če poskušamo živeti v prihodnosti ali preteklosti, se bo življenje otežilo. Če pa bomo živeli v sedanjosti, bomo videli, da je Gospod tam z nami. Ne glede na to, kaj nam bo življenje prineslo, Gospod je obljubil, da nas ne bo nikoli pozabil niti zapustil, ampak bo vedno z nami in nam bo pomagal (gl. Hebrejcem 13,5; Matej 28,20).

Ko se popolnoma posvetimo eni stvari naenkrat v sedanjem trenutku, to ni le vprašanje telesa, ampak prav tako vprašanje misli in čustev. Na primer, lahko smo telesno pri-

sotni na nekem mestu, v mislih pa se pogovarjamo z nekom, ki je drugje.

Ko v mislih preklopimo na drugo stvar, to poveča nepotreben pritisk nad nas. Ko se vrnemo v sedanjost, ne vemo, kaj točno se je v tistem času, ko smo bili miselno odsotni, dogajalo.

Zato hudič neprestano poskuša naše misli odvesti stran in nas prestaviti nekam drugam. Hoče, da zamudimo, kar se dogaja v sedanjosti.

Spominjam se, kako sem se nekoč razjezila zaradi nečesa, kar je storil moj mož. V tistih dneh sem se razjezila in ostala jezna kar nekaj dni. Končno je Dave izrekel nekaj, kar je resnično pritegnilo mojo pozornost: »Ali ne bi bilo pomilovalno, če bi Jezus nocoj prišel, ti pa bi svoj zadnji dan na zemlji preživela takole?« To mi je dalo misliti.

Ni se nam treba vznemirjati in skrbeti za jutri, ko imamo vse, kar lahko obvladujemo, danes. Tudi če bi želeli vse težave rešiti danes, bi jih jutri imeli še več, naslednji dan pa še več.

Zakaj bi izgubljali čas z vznemirjenostjo in zaskrbljenostjo, če ti ničesar ne rešita? Zakaj bi skrbeli za preteklost,

ki je že prešla, ali za prihodnost, ki še ni nastopila? Živite v veri sedaj. Ne bojte se in ne vznemirjajte se.

4

BOŽJE MISLI SO VIŠJE OD NAŠIH

*A*li vedno skušate vse ugotoviti in dognati? Mnogi smo padli v ta jarek. Namesto da bi vse skrbi prelagali na Gospoda, potujemo skozi življenje in skrbimo za vsak njegov delček.

Kadarkoli želimo vse domisliti, povišujemo svoje misli nad Božje misli in načrte, ki jih ima za nas. Svoje poti postavljamo nad Gospodove.

Drugo pismo Korinčanom 10,5 pravi, naj »vsako misel in namen podvržemo poslušnosti Kristusu«. Tretji znak je: »Odvrzite vse skrbi in se izognite tuhtanju«. Ko ravnamo tako, se izogibamo brezplodnemu tuhtanju in se učimo predajati skrbi Gospodu; tako vstopamo v Njegov počitek.

Vstop v Božji počitek

Mi, ki smo vero sprejeli (ki upoštevamo, zaupamo in se zanašamo na Boga), stopamo v počitek.

Hebrejcem 4,3

Zgornji odlomek se nanaša na otroke Izraela, ki so raje vstopili v deželo Kanaan, kot da bi taval po puščavi. Lahko pa ga prenesemo na svoje življenje: če ne počivamo, potem v resnici ne verjamemo in ne zaupamo, kajti sad vere in zaupanja je počitek.

Včasih me napade skušnjava, da bi dognala vsako podrobnost dogodkov okrog sebe ali pa da bi ugotovila vzrok za neko dogajanje. Vem pa, da kadar podležem tej skušnjavi, v resnici ne zaupam Gospodu.

V Pregovorih 3,5 nam je rečeno: »Z vsem svojim srcem in umom bodi prepričan o, se naslanjaj na in zaupaj v Gospoda, na svojo razumnost in vpogled pa se ne zanašaj.« Drugače povedano, naroča nam: »Zaupaj Bogu in ne tuhtaj na podlagi tega, kar vidiš,« ne pa »Zaupaj Bogu, medtem ko skušaš dognati vse sam!«

Zavedala sem se, da sem z usti izpovedovala Bogu zaupanje Vanj, medtem ko je moj um še vedno poskušal zame dognati vse. Kar nam Pregovori 3,5 naročajo, je, naj z vsem srcem in vsem umom zaupamo v Gospoda!

To pomeni, da se odrečemo pretiranemu tuhtanju, razglabljanju.

Razglabljanje, nasprotno Resnici

Bodite uresničevalci Besede [ubogajte sporočilo] in ne le njeni poslušalci, ki sami sebe varajo [slepijo, izdajo z umovanjem, razglabljanjem, nasprotnim Resnici].

Jakob 1,22

Ko mi je Bog razodel, da se moram odreči pretiranemu razglabljanju, me je postavil pred velik izziv, saj sem bila dobesedno odvisna od tega. Nisem prenesla, če nisem imela vsega domišljenega.

Naj povem primer. Pred nekaj leti nam je Bog rekel, naj naredimo v naši organizaciji določene stvari, o katerih nisem imela niti pojma, kako jih izpeljati. Ena izmed teh stvari je

bila vsakodnevna oddaja na televiziji. Seveda je to petkratno povečalo takó delovno obremenitev kot denarno odgovornost naše organizacije. Potrebovali smo več zaposlenih in več prostora.

Nikoli pa me Bog ni poklical, naj natančno domislim, kako bom izpeljala vse, za kar me je prosil. Poklical me je, naj iščem Njega, ne odgovora na težave, potem pa naj storim, kar mi je naročil.

Nisem vedela, kje naj dobimo denar za vse, kar nam je Bog rekel, naj storimo, niti kje naj dobimo prostor in ljudi. Imela pa sem že dovolj izkušenj z Bogom in sem vedela, da če bom ostala v senci, v zavetju Njegovih peruti, v slavljenju in čaščenju, in bom prevzela nase del odgovornosti tako, da bom svoje skrbi preložila Nanj, bo On poskrbel, da se bo izpolnilo vse v skladu z Njegovo voljo in načrtom.

Moj del odgovornosti je narediti to, kar mi pokaže. Vse, kar pričakuje od mene, je, da rečem: »Začela bom delati te korake, Gospod, in verjamem, da boš Ti priskrbel.« Lahko vam zagotovim, da me Gospod nikoli ni prosil, naj skrbim ali dojamem, kako bo On izpeljal, v kar me je vodil.

Ko skrbimo, izgubimo mir, in ko poskušamo vse doumeti, nas zajame zmeda. Ostati v miru pomeni prebivati v senci Vsemogočnega!

Nekoč sem vprašala Gospoda, zakaj smo vsi tako zmedeni. Odgovoril mi je rekoč: »Če boš nehala s svojim umovanjem, potem ne boš več zmedena.«

Začetek zmedenosti je znak, ki opozarja, da smo tik pred tem, da zaidemo s prave poti in zabredemo v težave.

Zmedenost je posledica razglabljanja, tuhtanja z lastnim razumevanjem, kadar bi morali zaupati Gospodu z vsem srcem, da bo pripravil pot za nas v skladu s svojim načrtom. Ko zaupamo, da so Njegove misli višje od naših, lahko ustavimo zmedo, še preden se pojavi.

Neskončni pogovori

... ne skrbite [vnaprej], kako bi se zagovarjali ali kaj bi rekli, kajti Sveti Duh vas bo poučil tisto uro in tisti trenutek, kaj [vam] je treba reči.

Luka 12,11–12

Včasih ne poskušamo doumeti vnaprej le tega, kar moramo *narediti*, poskušamo tudi doumeti, kar moramo *reči*.

Morda morate doma soočiti svojega sozakonca z neko témo, ki se tiče vaju dveh. Morda morate na delovnem mestu prositi šefa za povišico ali pograjati zaposlenega zaradi neprimernega vedenja. S čimerkoli se že spopadate v tem trenutku, ste morda polni skrbi in tesnobe.

Zakaj se ne bi odločili za zaupanje Bogu, namesto da načrtujete pogovor in si ga v glavi vedno znova in znova ponavljate? Zakaj ne bi preprosto verjeli, da Bog želi, da se spoprimate s stvarmi, ki so pred vami, ne da bi vnaprej tuhtali, kaj boste rekli?

Morda si želite imeti splošen načrt, kaj morate predstaviti, a bodite previdni in vzdržujte ravnotežje. Če vas stvar preveč prevzame in si jo v glavi še kar naprej pregledujete, je to znak, da se ne zanašate na Gospodovo maziljenje. Zanašate se nase, in spodletelo vam bo.

Ali veste, da lahko izrečemo nekaj besed pod Božjim maziljenjem in tako vnesemo mir in harmonijo, lahko pa izrečemo na stotine besed v lastnem mesu in povzročimo popolno opustošenje in zmedo?

Včasih si razbijamo glavo, ko poskušamo načrtovati izhod iz težkega položaja. Ko mislimo, da smo se končno le odločili, kaj bomo storili, nam v glavo skoči moreča misel: »Ja, ampak kaj če ...?« In naša zmeda je še večja kot prej.

Spominjam se nekega večera, ko sem ležala v postelji in se miselno spoprijemala s težavo, ki mi je povzročala nemir. Sčasoma sem se ujela v enem izmed tistih neskončnih namišljenih pogovorov: »Če bom rekla to, bodo oni rekli ono. Če se bo to zgodilo, se bom razburila! Kaj naj torej storim?«

Vedela sem, da se moram z določenimi ljudmi, ki jih nisem želela užaliti ali prizadeti, pogovoriti neprijetne stvari. Vedela sem, da to ne bo lahko. Čeprav nisem želela, da bi se vpleteni jezili name, se prav tako nisem hotela izogniti odgovornosti, s čimer bi 'ugajala ljudem' (gl. Efežanom 6,6 in Kološanom 3,22). Potrebovala sem tako občutek miru kot zdravo samozavest glede pogovora.

Božji mir je vedno na voljo, a mi se moramo odločiti zanj, ga izbrati. Odločiti se moramo, ali bomo stali na pripekajočem soncu skrbi – in se potili, zlovoljni, žejni in izsušeni – ali pa bomo stopili v hladno, prijetno senco Božjega miru.

Božji načrti za nas so dobri!

Vem za misli in načrte, ki jih imam z vami, govori Gospod, misli in načrte blaginje in miru in ne nesreče, da vam dam prihodnost in upanje (srečen razplet).

Jeremija 29,11

Zaradi nasilnega domačega okolja sem se kot otrok naučila, da se moram prepričati, ali je vse, kar bom rekla, prav, preden odprem usta in spregovorim. Bala sem se, da bom, če bom rekla kaj napačnega, zaradi tega trpela.

Mnogo let sem tako v mislih orisovala potek pogovorov, da bi se prepričala, da bo vse zvenelo prav. Sčasoma je, seveda, moj um razvil navado negativnega in obrambnega razmišljanja.

Zaradi svoje negotovosti in strahu pred zavrnitvijo sem cele dneve tuhtala, kaj pomeni pripomba, ki mi jo je nekdo ob priliki izrekel, ne da bi ob tem mislil karkoli slabega.

Bog ne želi, da uporabljamo svoj um na tak način. To je nesmiselno zapravljanje časa. Naš nebeški Oče ima načrt za naše življenje. Njegove misli so nad našimi mislimi in Nje-

gove poti nad našimi potmi (gl. Izaija 55,8–9). Niti vi niti jaz ne bomo nikoli doumeli Očeta.

Po letih truda in borb sem se končno obrnila na Gospoda in ga vprašala, kaj je moja resnična težava, kje tiči vzrok. Gospod mi je rekel nekaj, kar je potem spremenilo moje življenje. Rekel mi je: »Joyce, strah je vgrajen v tvoj miselni proces zaradi načina, na katerega so te vzgajali.«

Seveda je Gospod deloval v meni od trenutka, ko sem bila napolnjena s Svetim Duhom, da bi izruval strah iz mene. Čeprav sem mislila, da sem prehodila že dolgo pot, sem spoznala, da imam še dobršen del poti pred seboj.

Kljub vsemu temu mi je rekel: »Joyce, vse se bo dobro izteklo!« Ko je izrekel te besede, sem doživela prodor. Spominjale so me na besede, s katerimi sem tolažila svoje otroke, kadar so vznemirjeni prijokali k meni: »Je že v redu! Mama bo to rešila. Vse se bo dobro izteklo.« Kljub misli, kako je to sporočilo preprosto, sem se opomnila nanj ob neštetih priložnostih.

Še posebej se spominjam izkušnje, ko smo nekoč skupaj z ekipo, ki pomaga v duhovnem služenju, načrtovali seminar. Ponovno smo naročili nalepke, ki smo jih potrebovali za seminar, in trudili smo se prav do zadnjega. Ko smo pokli-

cali podjetje, kjer smo naročili nalepke, se je izkazalo, da se je naše naročilo izgubilo. Prvotno naročilo smo sicer poslali pravočasno, zdaj pa nas je priganjal čas in smo morali vložiti posebno nujno naročilo.

Dan po dogovorjenem dostavnem roku nalepke še vedno niso prispeli! Namesto da bi dovolila stiski, da me prepelavi, sem preprosto rekla: »Vse se bo dobro izteklo.« Ravno sem prispela domov, ko so me poklicali, da so nalepke prispelle v pisarno takoj za tem, ko sem jo zapustila.

Razvijanje zaupanja

Pa ne samo to, ampak se celo ponašamo (hvalimo) s stiskami, saj vemo, da stiska rodi potrpljenje, potrpljenje preizkušnost, preizkušnost pa upanje.

Rimljanom 5,3–4

Kolikokrat ste bili razočarani in ste se po nepotrebem jezili nad takšnimi zagatami? Koliko let svojega življenja ste preživeli govoreč: »O, verjamem Bogu. Zaupam mu,« medtem ko ste bili v resnici zaskrbljeni, ste negativno govorili in

poskušali vse domisliti po svoje? Morda ste mislili, da zaupate Bogu, ker ste govorili: »Zaupam Bogu,« v vaši notranjosti pa je vrelo od zaskrbljenosti in panike. Poskušali ste se naučiti, da bi zaupali Bogu, vendar še niste bili tam.

Se sprašujete, ali menim, da je razvijanje zaupanja in zaupnosti le preprosta stvar besed »Ne skrbite; vse bo še dobro«? Ne, ne mislim tako. Zaupanje in zaupnost potrebujeta določen čas, da se izgradita. Običajno zahtevata čas, da premagamo vgrajeno, zakoreninjeno navado skrbi, tesnobe in strahu.

Zato je tako pomembno, da se oklepamo Boga, se družimo z Njim. Ne obupajte in ne odnehajte, saj z vsakim pretečenim krogom pridobivate izkušnje in duhovno moč. Vsakič postanete malo močnejši, kot ste bili prej. Prej ali slej, če le ne obupate, vas hudič ne bo več mogel obvladati.

Samo Bog lahko resnično pomaga

Zares, Ti si ta, ki si me potegnil iz materinega telesa; Ti si mi vdahnil upanje in zaupanje na prsih moje matere.

Tebi sem bil izročen že od rojstva, od materega naročja si Ti moj Bog. Ne bodi daleč od mene, saj je stiska blizu in ni nikogar, ki bi pomagal.

Psalm 22, 10–12

Zdaj že dolgo hodim z Bogom, zato imam za seboj nekaj izkušenj in doživela sem kar nekaj težkih obdobij. Nikoli pa nisem pozabila tistih let, ko me je hudič nadzoroval in manipuliral z menoj. Spominjam se noči, ko sem hodila po etaži in jokala, obtežena z občutkom, da ne zmorem več.

Spominjam se, kako sem tekala k prijateljem in drugim, misleč, da mi lahko oni pomagajo. Končno sem postala dovolj pametna, da sem nehala tekati okrog ljudi – ne zato, ker jih ne bi marala ali jim ne bi zaupala, ampak zato, ker sem vedela, da mi v resnici ne morejo pomagati, le Bog mi lahko.

Nekega govornika sem slišala reči: »Če vam ljudje lahko pomagajo, potem nimate pravih težav.«

Večkrat sem se tako razjezila na svojega moža, ker mi ni povedal, kadar je imel težave ali je preživel težko obdobje.

Po dveh ali treh tednih, ko je izbojeval zmago, pa je rekel: »Pred nekaj tedni sem imel res težko obdobje.«

Še preden je zaključil stavek, sem ga že vprašala: »Zakaj mi nisi povedal za to?«

Veste, kaj mi je odgovoril?

»Vedel sem, da mi ne moreš pomagati, zato te nisem niti prosil!«

Ne pravim, da je narobe, ko komu, ki ga ljubite in mu zaupate, poveste, kaj se dogaja v vašem življenju, ampak Dave je razumel resnico, ki sem jo sama morala šele uvesti v svoje življenje. Vsakdo doživi čas, ko mu le Bog lahko pomaga. Čeprav bi bila rada sposobna pomagati svojemu možu, mu v resnici nisem mogla. Samo Bog mu je lahko in Dave je moral iti k njemu.

Nekoč mi je Gospod rekel, da se moramo naučiti trpeti na samem, ne pred ljudmi. Ena izmed vrstic, ki mi jo je pokazal in to potrjuje, je Izaija 53,7: »Mučili so ga ..., a ni odprl svojih ust.« Ko enkrat dosežete neko raven v hoji z Bogom, postane to eno izmed zlatih pravil, da pridobite še več moči v Gospodu.

Vso svojo skrb vrzite na Gospoda

Vso svojo skrb vrzite (preložite, zvrnite) Nanj, saj on skrbi za nas.

1 Peter 5,7

V svoji hoji z Gospodom sem želela priti do točke, kjer bi bila stabilna, kjer ne bi skrbela, ne bi bila polna nepotrebnega tuhtanja in kjer bi vso svojo skrb lahko zvrnila Nanj.

Moj mož ima na tem področju poseben dar. Marsikaj je preživel z Gospodom in skozi leta mu je Gospod dal pravi občutek miru in gotovosti. (To je res dobro, ker sem bila sama tako zaskrbljena; če bi bila oba taka kot jaz, nama ne bi nikoli uspelo.)

Prevzela sem vlogo družinske knjigovodkinje in skrbela za plačevanje računov. Vsak mesec sem potegnila na dan kalkulator in začela seštevati račune. Delala sem mrzlično, zmedeno, bila sem zaskrbljena, kako bomo vse plačali.

Nasprotno pa se je Dave v dnevni sobi igral z otroki. Navijali so mu lase na navijalke, se plazili po njegovem hrbtu, medtem ko so gledali televizijo. Slišala sem, kako se hihitajo, smejiijo in se zabavajo.

Kar kmalu sem se razjezila na moža, ker je užival in se veselil, sama pa sem bila grozno sitna.

Ampak tako to gre. Kadar smo neznosno sitni, se razjezimo na vsakogar, ki se ne počuti tako kot mi.

Odšla sem v kuhinjo in vila roke govoreč: »O, dragi Gospod, zaupam Ti. Verjamem, da nam boš ta mesec ponovno priskočil na pomoč.« Izrekala sem prave besede, v srcu pa sem bila zaskrbljena in zlovoljna.

Bližal se je konec meseca in Gospod je gotovo naredil čudež v naših financah. Seveda pa sem bila potem zaskrbljena že za naslednji mesec. Kljub temu da sem vedela, da smo točno sredi Božje volje, sem bila še vedno zaskrbljena.

Zaupanje Bogu je eno izmed tistih področij, kjer si moramo nabirati izkušnje sami. Ne pride, ko čakate v vrsti in molijo za vas, ne pride niti po polaganju rok. Ni nekaj, kar bi nam lahko dal nekdo drug. Pridobimo si ga sami skozi določen čas.

Klic k Bogu

Izkaži mi milost in usmiljenje, Gospod, saj ves dan kličem k Tebi.

Psalm 86,3

Finance niso edino področje, kjer sem se morala naučiti zaupati Bogu. Bili so časi v mojem življenju, ko sem bila tako globoko prizadeta, da sem se ulegla na tla v pisarni in se oprijela nog pohištva, da ne bi pobegnila od Boga. Zleknila sem se na obraz in klicala k njemu: »Gospod, *moraš* mi pomagati. Če ne boš nečesa ukrenil, ne bom mogla več zdržati.«

Boga res dobro spoznamo v resnično težkih časih. Roko na srce, zdravo je, ko kličemo k Bogu kot majhen otrok in se popolnoma zanašamo Nanj. Ko kličemo k Njemu, nam ni treba skrbeti, kako smo slišati ali kako krasno smo videti.

Prepričana sem, da sem bila večkrat v življenju, ko sem klicala k Bogu v stiski, videti kot popoln idiot, a sem vseeno to storila.

V katero smer greste?

... naučil sem se biti zadovoljen (do te mere, da me nič ne vznemirja in ne zmoti) v vsakršnem položaju.

Filipljanom 4,11

Naj vam ne vzame poguma, ne bodite razočarani nad seboj, če še niste tam, kjer bi radi bili. Potreben je čas in tudi

nekaj izkušenj, da se naučimo, kako vreči vso skrb na Gospoda in ostati v senci Vsemogočnega na skrivnem mestu.

»Kje ste zdaj?« ni pravo vprašanje. Namesto tega se raje vprašajte: »V katero smer grem?«

Ali se učite? Ali ste se pripravljene spremeniti? Ali ste odprti za rast? Dejstvo, da prav zdaj berete to knjigo, nakazuje, da ste se resno spoprijeli s premagovanjem strahu, tesnobe in negotovosti. Zdaj si morate pridobiti nekaj izkušenj v prevračanju skrbi na Gospoda, da se boste lahko izognili praznemu razglabljanju.

*Izpolnite dolžnost, toda
preložite svojo skrb*

Prevali vse svoje delo na Gospoda [predaj in zaupaj Mu ga; On bo vaše misli uravnal s svojo voljo] in tako se bodo tvoji načrti uresničili in uspeli.

Pregovori 16,3

Mislim, da razlog, zakaj sem vedno skušala vse dognati, tiči v dolgotrajnem strahu pred neuspehom. Vedno sem bila odgovorna oseba in od nekdaj sem želela, da se stvari dobro

in prav razpletejo. Ampak poleg tega, da sem prevzela odgovornost, sem prevzela tudi skrb.

Bog pričakuje od nas, da smo odgovorni, želi, da *izpolnimo svoje dolžnosti*, a hkrati *preložimo svojo skrb*. Zakaj želi, da preložimo Nanj svojo skrb? Ker On skrbi za nas.

Ne vem, kako je z vami glede tega, a sama sem preživela preveč let, v katerih sem se trpinčila s skrbmi in tesnobo ter poskušala urejati stvari, ki jih nisem mogla sama urediti, ali pa sem poskušala urejati stvari, ki niso spadale na moje področje. Posledično sem zapravila kar nekaj let svojega življenja.

Če želite biti resnično razočarani, potem kar naprej poskušajte delati nekaj, kjer ne morete narediti ničesar. In če vztrajate pri tem, boste grozovito razočarani.

»*No, dobro*«

Nehaj se jeziti in pusti togoto, ne razburjaj se, da ne boš hudega delal.

Psalm 37,8 (EKU)

Ko se znajdem v težkem položaju, kjer ne morem storiti ničesar, sem našla dober način, kako preložim svojo skrb na Gospoda. Preprosto rečem: »No, dobro.«

Na primer, Davu se je nekega jutra polil pomarančni sok v avtu in nekaj malega po mojem puloverju. Takoj je rekel: »Hudič, nisem navdušen.« Jaz pa sem odvrnila: »No, dobro.« Tako je bila težava rešena in posvetila sva se preostanku dneva.

Za nekatere stvari se ni vredno razburjati, ampak mnogi se. Na žalost je dovršen del kristjanov vznemirjenih, razburjenih in polnih tesnobe *večino* časa. Ni treba nekaj velikega in že so tam; gre za malenkost, ki se ne ujema z njihovim načrtom. Namesto da bi preložili skrb in rekli: »No, dobro,« vedno skušajo storiti nekaj, česar ne morejo.

Ob več priložnostih mi je preprosta fraza »No, dobro« res pomagala prebroditi tiste trenutke.

Nekoč se je najin sin Danny zmotil prav na koncu referata, ki ga je pisal za domačo nalogo. Zmečkal je papir in znova začel pisati. Sčasoma se je razjezil in vznemiril ter hotel vse skupaj pustiti.

Z očetom sva pristopila k njemu in ga nagovorila: »No, dobro.« Delovalo je. Potem ko je bil v skušnjavi, da odneha,

sva rekla: »Danny,« in on je odvrnil: »No, dobro.« Tako se je lahko vrnil k nalogi in jo dokončal.

Dobro uravnoteženi

Bodite dobro uravnoteženi (trezni) ...

1 Peter 5,8

V težkih trenutkih nas tesnoba včasih ovira in ne naredimo tega, kar bi morali. Naredimo najboljše, kar zmoremo, za ostalo pa zaupajmo Bogu.

Najbolje delujemo, kadar smo umirjeni in je naš um dobro uravnotežen. Ko je naš um miren, trezen, je brez strahu, skrbi ali trpljenja. Ko je naš um uravnotežen, smo sposobni pregledati dogajanje in se odločiti, kaj bomo ali česa ne bomo naredili glede tega.

Večina izmed nas zaide v težave, ko izgubimo ravnovesje. Ali zapademo v stanje pasivnosti, popolne nedejavnosti, kjer sami ne naredimo ničesar, od Boga pa pričakujemo, da bo vse naredil za nas; ali pa postanemo hiperaktivni, kjer večino časa delujemo 'v mesu'. Bog želi, da smo uravnoteženi, saj smo edino tako sposobni spoprijeti se z iz-

zivi, težavami in življenjskimi okoliščinami ter reči: »No, prepričan/-a sem, da lahko v tej zagati naredim določene stvari, več od tega pa ne.«

To se dogaja mnogim od nas takrat, ko se bliža čas dohodnine. Menimo, da smo skozi celo leto plačevali dovolj, da smo izpolnili svoje davčne obveznosti. Potem pa ugotovimo, da še vedno dolgujemo določeno vsoto. Rok plačila se hitro približuje, mi pa ne vemo, kako naj plačamo, kar zahteva država.

Namesto da smo vsi iz sebe, polni strahu in skrbi, pojdemo raje pred Boga in mu recimo: «Dobro, Gospod, verjamem, da mi boš pomagal. Vidiš, v kakšnem položaju sem, ampak ali je kaj, kar želiš, da storim?»

Morda vam Bog pokaže, da si najdete dodatno delo za nekaj časa, da boste zaslužili, kolikor dolgujete za dohodnino. Morda vam pokaže, kje si lahko sposodite denar, a skupaj z načrtom, kako ga boste hitro vrnili. Karkoli nam že Bog pokaže v odgovor na dotično težavo, moramo biti dovolj marljivi, da to tudi izpolnimo. Potem pa moramo izid prepustiti Njemu.

Včasih mislimo, da bi morali za rešitev težav ali izpolnitev potreb narediti več, kot zares smo. A če drvimo naprej

brez Božje usmeritve, bomo delovali 'v mesu' in ves napor bo zaman. Včasih se moramo preprosto odločiti za počitek, čeprav naš um kar vpije: »Kaj boš naredil/-a?«

Prepričani moramo biti, da Bog, ki mu služimo, ne zahteva od nas, da naredimo več, kot vemo in zmoremo. Ko enkrat to naredimo, lahko preostalo zaupamo Bogu. To imenujem vera in ravnovesje.

Mož vere in ravnovesja

[Spodbujen, pozvan] po veri je bil Abraham poslušen (pokoren), ko je bil poklican, naj odide v deželo, ki naj bi jo dobil v dediščino. In odšel je, čeprav ni vedel (in ni obremenjeval misli s tem), kam gre.

Hebrejcem 11,8

Abraham je bil mož vere in ravnovesja. Za trenutek si predstavljajte njegov položaj.

V poslušnosti Gospodu je Abraham pustil za seboj vse, kar mu je bilo poznano, svoje prijatelje in dom, in se odpravil na potovanje v neznano deželo.

Prepričana sem, da je hudič na vsakem koraku poti kričal v njegovo uho: »Neumnež! Kam pa misliš, da greš? Kaj boš naredil, ko se zmračí? Kje boš spal? Kaj boš jedel? Daj no, Abraham, kaj delaš tu? Zaradi česa misliš, da je bila to vseeno Božja zamisel? Ali poznaš še koga, ki mu je Bog naročil, naj stori kaj takega?«

Ne vznemirjajte se

Dejal jim je: »Kaj ste preplašeni in zakaj se vam v srcu porajajo dvomi (zakaj se vznemirjate)?«

Luka 24,38

Abraham je vztrajal na poti kljub hudičevemu kričanju. Sveto pismo pravi, da se Abraham ni »obremenjeval in vznemirjal«, čeprav ni vedel, kam gre (Hebrejcem 11,8).

Včasih obremenjujemo lasten um! Nekateri izmed nas se tako radi vznemirjamo in obremenjujemo, da če nam hudič ne naloži neke skrbi, bomo šli sami izkopat drugo!

Za trenutek pomislimo na svoj um. S čim naj bi bil naš um napolnjen? Moral bi biti poln slavljenja, poln Božje besede, poln spodbud in usmeritev, poln upanja in poln vere.

Zdaj pa naredite hitro inventuro misli, ki so pristajale v vašem umu skozi ves dan. Na žalost, ampak večina nas mora priznati, da je naš um poln skrbi, vznemirjenj, strahu, ugotavljanj, spletkarjenj, načrtovanj, teoretiziranj, dvomov, tesnob in nelagodja.

Posledično se je na nekaterih zobnikih naše vere nabrala pajčevina. Odstranimo pajčevine in naoljimo zobnike vere z oljem Svetega Duha, čeprav se bodo po letih neuporabe zobniki vere morda težko zagnali!

Tako kot Abraham se podajmo na pot in naredimo, kar lahko, potem pa zaupajmo, prepustimo Bogu vse ostalo in ne obremenjujmo več uma s tem. Svojo vero moramo premakniti v prestavo, da steče, um pa pustiti v mirovanju, da počiva.

Ne zapravljajte svojega življenja. Določite, kaj je vaša odgovornost, in določite, kaj ni. Ne poskušajte prevzeti Božje odgovornosti. Naredite to, kar lahko, kar Bog pričakuje od vas, ostalo pa Mu prepustite. Izpolnite svojo odgovornost, preložite pa skrb.

ZAKLJUČEK

*D*ruge vrstica Psalma 91 nosi podobno sporočilo kot prva, ki smo jo prej proučili.

Tisti, ki stanuje v zavetju Najvišjega, bo ostal trden in neomajen v senci Vsemogočnega [čigar moči ne more vzdržati noben sovražnik].

Zato pravim o Gospodu: »On je moje zavetje in moja trdnjava, moj Bog, na katerega se naslanjam in zanašam; Vanj [trdno] zaupam!«

(Psalm 91,1–2)

Naše zavetje in trdnjava

Obe zgornji vrstici nam kažeta, da nam ni treba skrbeti, se vznemirjati ali razburjati, ker lahko zaupamo Bogu in počivamo v njem.

Druga vrstica ne pravi samo, da je Bog naše zavetje, pravi tudi, da je On naša trdnjava.

Zavetje se razlikuje od trdnjave. Zavetje je skrivno mesto, skrivališče, kjer nas sovražnik ne more najti. Če smo skriti v Bogu, potem nas satan ne more odkriti. Mi lahko vidimo, kaj se dogaja, hudič pa nas ne more videti. Ne ve, kje smo, ker smo skriti pred njegovim pogledom v senci Vsemogočnega.

Po drugi strani pa je trdnjava vidno obrambno mesto. Sovražnik ve, da smo v njej, a ne more priti do nas, ker smo zanj nedostopni – kot v starih vestrnih, kjer so vojaki zgradili močno leseno utrdbo za zaščito pred sovražniki.

Lahko smo na skrivnem mestu, kjer vidimo sovražnika, on pa nas ne more videti, ali pa v vidni trdnjavi, kjer nas sovražnik jasno vidi, a ne more do nas, ker smo obdani z Božjo zaščito.

Druga vrstica je prav tako pomembna kot prva. Bogate obljube tega celotnega poglavja so odvisne od pogojev obeh združenih vrstic. »Svojim angelom bo zate [še posebej] zapovedal, naj te varujejo in ohranijo na vseh tvojih poteh [poslušnosti in služenja]« (v. 11), če so pogoji iz prve in druge vrstice izpolnjeni – če smo Mu poslušni.

Zanesimo se Nanj

Slišali smo namreč o vaši veri v Kristusu Jezusu [kako se s celotnim bitjem zanašate Nanj v popolnem zaupanju v Njegovo moč, modrost in dobroto] ...

Kološanom 1,4

Ko je psalmist v drugi vrstici Psalma 91 rekel: »Zato pravim Gospodu,« ni mislil samo na ustnice. »Govoriti Gospodu« ne pomeni le tega, da si zapomnimo Božjo besedo in jo ponavljamo naglas. »Govoriti Gospodu« zahteva resnično zaupanje Vanj, popolno predanost in zanašanje Nanj.

Glede na Pismo Kološanom 1,4 je prava, resnična vera zanašanje in naslanjanje celotnega bitja na Boga v popolnem zaupanju v Njegovo moč, modrost in dobroto.

Pred nekaj časa mi je Gospod pokazal, kako pogosto se naslanjamo Nanj. Zaradi strahu se samo malo naslanjamo Nanj. Ker dovolj teže obdržimo na lastnih nogah, obstanemo na mestu, kadar se Bog umakne.

Lahko vemo, kdaj se ne naslanjamo zares na Boga, ker naše misli begajo nekako tako: »Ja, Gospod, zaupam Ti, ampak za vsak slučaj, če ne boš vstopil, imam pripravljen drug načrt, na katerega se bom obrnil/-a.«

To ni popolno in čvrsto zaupanje! Bog želi, da Mu zaupamo brez zadržkov, brez misli ali načrtov neuspeha.

Ali je Bog zares vaše zavetje? Ali je zares vaša trdnjava? Se zares naslanjate in zanašate Nanj, Mu zares zaupate? Ali pa je to le vaše prazno govorjenje?

Če ste sami potrdili prva dva verza Psalma 91 s svojim življenjem, je ves ostali del tega psalma poln čudovitih, sijajnih obljub za vas.

On vas bo rešil in pokril

Ker [potem] te bo rešil iz ptičarjeve zanke in pred pogubno kugo.

S svojimi krili te pokrije, pod Njegovimi perutmi je tvoje zaupanje in najdeš zavetje. Njegova resnica in zvestoba sta ščit in oklep (ščitek).

Psalm 91,3–4

Prve čudovite in sijajne obljube najdemo v tretji in četrtri vrstici, ki govorita o Gospodovi rešitvi, osvobojenju in zaščiti.

Oboje, ščit in oklep (ščitek), je namenjeno zaščiti med bojem. Pogosto je bil ščit dovolj velik, da je pokril celo telo in ga tako zaščitil pred sovražnikovimi puščicami. Nekateri ščiti niso imeli ravne površine, ampak so bili zaobljeni, in tako so nudili boljšo zaščito pred puščicami, ki bi priletele z leve ali desne strani.¹

Na drugi strani pa je oklep manjši ščit, nameščen na roki ali pa so ga držali z roko. Uporabljali so ga v boju mož na moža; zagotavljal je vsestransko zaščito (okrog in okrog), ko se je bojevnik spopadel s sovražnikom.² To je podobno

opisu, ki ga najdemo v Psalmu 125,2: »Tako kot gore obdajajo (okrog in okrog) Jeruzalem, tako Gospod obdaja (okrog in okrog) svoje ljudstvo.«

Ne glede na okoliščine, v katerih smo se morda znašli, je Bog z nami in za nas. Morda se nam zdi brezupno, a »... če je Gospod z nami (za nas), kdo je proti nam?« (Rimljanom 8,31)

Gospod je z nami, ker je obljubil: »Nikakor (nikoli) te ne bom pustil samega, nikakor (nikoli) te ne bom zapustil.« (Hebrejcem 13,5) On je pod nami, ker Sveto pismo pravi, da nas nosi (podpira) s svojo obljubo (gl. Psalm 119,116). On je nad nami, saj nam je v Psalmu 91,4 rečeno: »S svojimi krili te pokrije, pod Njegovimi perutmi je tvoje zaupanje in najdeš zavetje.«

Naj se zdaj ta slika trdno vtisne v vaše misli. Bog vas obdaja, je vse okrog in okrog vas. On je za vas. On je z vami. On je pod vami in on je nad vami. Hudič je edini, ki je res proti vam – in vse dokler bivate na skrivnem mestu Najvišjega, trdno in stalno v senci Vsemogočnega, vas sovražnik ne more najti ali priti k vam!

Če je vse to res, zakaj bi se bali?

Ne bojte se

Ne boj se nočne strahote, ne puščice (zlih spletk, obrekovanj, žalitev krivičnikov), ki prileti podnevi, ne kuge, ki se plazi v temi, ne pogube in nenadne smrti, ki preseneti in razsaja opoldne.

Naj jih pade tisoč na tvoji strani, deset tisoč na tvoji desnici, tebi se ne približa.

Samo s svojimi očmi boš to gledal [kot nedostopni opazovalec na skrivnem mestu Najvišjega] in boš priča plačilu krivičnikov.

Zares, Ti, Gospod, si moje zatočišče, Najvišjega si postavil za svoje prebivališče.

Psalm 91,5–9

Vsi se moramo naučiti, kako naj se skrijemo v Bogu. Če se lahko naučimo, kako naj bivamo na skrivnem mestu, bomo hudiču zadali živčni zlom. Zmožni bomo mirno in tiho sedeti, medtem ko bomo opazovali hudiča, kako skuša priti do nas, a ne bo mogel, ker bomo zanj nedostopni.

Pred nekaj leti je Bog naredil velik premik v mojem življenju. Takrat sem že predala svoje življenje Jezusu in bila

sem že krščena v Svetem Duhu, a še vedno sem se borila in mučilo me je veliko težav. Potem me je Gospod začel učiti, da je v Njegovi prisotnosti polnost veselja in da je edina pot, če želim kdajkoli izkusiti ravnovesje v svojem življenju, bivanje v Njegovi prisotnosti.

V tistem življenjskem obdobju sem bila tako utrujena od vzponov in padcev, da sem zakoprnela po ravnovesju. Nisem želela biti čustvena razvalina. Nisem želela, da mi gospodujejo okoliščine. Nisem želela preživeti preostanka svojih dni v vreščanju in kričanju na hudiča. Želela sem se ujeti z življenjem, želela sem biti zmožna sprejeti in se veseliti vseh blagoslovov, za katere Sveto pismo pravi, da mi kot Božjemu otroku pripadajo.

Ko sem se začela tega zavedati, me je Gospod začel učiti o bivanju v Njegovi prisotnosti. Kar nekaj let sem posvetila temu proučevanju in bolj in bolj sem začela vnašati vse to v svoje življenje.

Šele sedaj ko je od tistega obdobja minilo že nekaj let, lahko povem, kakšen premik se je zgodil v mojem življenju. Postala sem tako srečna, trdna, uravnotežena. To seveda ne pomeni, da nikoli nimam težav. To ne pomeni, da nikoli nimam bitk. Pomeni pa, da sem sredi težav in

življenjskih bitk zmožna ostati v Njegovi prisotnosti in ohraniti ravnovesje.

Psalm 91 ni le dober primer navdihujoče literature. Je resnica in njegovo resnico lahko potrdim s svojim življenjem.

Če se boste naučili prebivati na tistem skrivnem mestu, potem hudič ne bo več imel premoči nad vami. Ne bo vas več nadziral.

Ko Gospod postane vaše zavetje in Najvišji vaše prebivališče, boste lahko sedeli in boste priča plačilu krivičnikov, vas pa nesreča ne bo zadela.

Ne bo vas zadela nesreča

Ne bo te zadela nesreča, niti udarec niti nadloga se ne bo približala tvojemu šotoru.

Kajti svojim angelom bo zate [še posebej] zapovedal, da te spremljajo in varujejo in ohranijo na vseh tvojih poteh [poslušnosti in služenja].

Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.

Psalm 91,10–12

Razširjen prevod Svetega pisma (The Amplified Bible) tako jasno razloži, da je angel varuh prisoten, če smo poslušni in če služimo Gospodu.

Ena izmed naših uslužbenk je nekega dne sedela v čolnu. Prebiralala in izpovedovala je prav deseto in enajsto vrstico Psalma 91, da se nobena nadloga ne bo približala njenemu šotoru, ker jo varujejo Božji angeli. Nenadoma je čoln zadel val, padla je in z glavo udarila ob bok čolna.

Bila je osupla in zbegana. Ni razumela, kako se je lahko poškodovala, ko se je ravno sklicevala na vrstico zaščite in jo izpovedovala. Ko je vprašala o tem Gospoda, ji je odvrnil: »Nisi umrla, kajne?« Čeprav o nesreči morda ni razmišljala na tak način, so jo Njegovi angeli zaščitili.

Kolikokrat, mislite, bi že izgubili življenje, če vas ne bi varovali Božji angeli? Najbrž večkrat, kot si sploh lahko zamisljate!

Ni se nam treba pritoževati, kadar ne vidimo, kaj Bog dela. Treba se Mu je zahvaljevati za to, kar dela.

Stopali boste na sovražnika

Stopal boš na leva in gada; pod nogami boš potep-
tal mladega leva in kačo.

Psalm 91,13

Evangelij po Luku 10,19 se sklicuje na to vrstico in na-
dalje razloži, kaj lev, kača in škorpijon predstavljajo: »Glejte,
dal sem vam oblast stopati na (poteptati) kače in škorpijone
in na vsakršno sovražnikovo moč. In *nič* vam nikakor ne bo
škodovalo.«

Lev, gad, kača in škorpijon predstavljajo sovražnika. Bog
nam je dal avtoriteto, da jih poteptamo ali pohodimo. Avtoriti-
teta, *exousia*, ki nam jo je dodelil, je »delegirana, določena ob-
last«, ki je prenesena od Jezusa na nas (On nas je pooblastil).³
Če se odločimo, da jo uporabljamo, lahko poteptamo sovražno-
nika. To je naše mesto v Bogu, ko zavzamemo pravi položaj.

Ker Ga ljubimo

Ker mi je vdan v ljubezni, ga hočem osvoboditi, na
varno ga postavim, ker spoznava in razume moje

ime [ima osebno izkušnjo moje milosti, ljubezni in naklonjenosti – zaupa in se zanaša name, vedoč, da ga nikdar in nikoli ne zapustim].

Ko me bo klical, ga uslišim, z njim bom v stiski, rešim ga in mu izkažem čast.

Psalm 91,14–15

Bodite pozorni, če želimo biti deležni Božjih blagoslovov in zaščite, moramo izpolniti pogoj – osebno moramo poznati Njegovo ime. Ne moremo se zanašati na mamo, očeta ali prijatelja, ki imajo odnos z Bogom. Sami moramo imeti odnos z Gospodom. Sami moramo iti na skrivno mesto in preživljati čas z Bogom.

Mnogokrat mislimo le na delček »osvobodi me«, zato ponavljamo: »Osvobodi me, reši me, osvobodi me.« Ampak osvobojenje je proces. Ko smo v stiski, se moramo najprej zavedati, da bo Bog z nami v tisti težavi. Krepčal nas bo in nas zmagoslavno popeljal skozi stisko. *Potem* nas bo osvobodil in nam izkazal čast.

Mnogo let je bil Gospod z menoj v stiskah in težavah, ki sem jih preživljala, ko sem skušala premagati svojo preteklost. Ko pa me je začel *osvobajati*, mi je začel izkazovati tudi čast.

Ko se vi znajdete v stiski, ali stečete k telefonu ali k Božjemu prestolu? Na začetku bo morda težko, a nujno je, da pridemo do tiste točke, ko stečemo k Bogu, ne pa k ljudem, kadar smo v težavah ali pred težko odločitvijo. Ni razloga, da bi poklicali kup ljudi, ki komaj vedo, kaj delajo, mi pa jih želimo povprašati za nasvet, kaj naj storimo.

Večina izmed nas ima polne roke dela že z lastnim življenjem, ne da bi poskušali svetovati še drugim.

Raje se naučimo obračati na Boga. Naučimo se steči na skrivno mesto, v tisto bivališče, v Njegovo skrivališče. Naučimo se reči: »Gospod, nihče mi ne more pomagati, nihče razen tebe. Povsem odvisen/-na sem od Tebe.«

Mnogokrat Bog pomazili nekoga, da nam pomaga, a žaljivo je, kadar se najprej obrnemo na ljudi, namesto Nanj. Moramo se naučiti, da *gremo najprej k Bogu* in mu povemo: »Gospod, če želiš nekoga poslati k meni na pomoč, potem Ti izberi in mazili tega človeka, ker nočem kar nekoga, ki bi mi povedal, kaj naj storim. Želim besedo od Tebe, sicer ne želim ničesar.«

Z dolgim življenjem

Z dolgim življenjem ga nasitim (zadovoljim) in mu pokažem svoje rešenje.

Psalm 91,16

Včasih zlahka opazimo nekatere grehe mesa, kot so na primer alkoholizem, droge ali pogosto menjavanje spolnih partnerjev, in ti grehi lahko vodijo v smrt. Nagibamo pa se k 'milejšim' grehom, kot so zaskrbljenost, tesnoba in pretirano umovanje. Upravičujemo in utemeljujemo jih, češ da to zagotovo niso grehi. A vendar so. Tudi te nosimo na svojem telesu in pripeljejo nas do prezgodnje smrti zaradi srčnega napada, čira ali previsokega krvnega pritiska.

Božji načrt za nas pa je dolgo življenje, s katerim smo zadovoljni in v katerem okušamo čudovite, sijajne obljube iz tega psalma.

Ko vas naslednjič na poti skozi življenje napade hudič, uresničite priporočila iz Psalma 91,1–2 – bivajte na skrivnem mestu Najvišjega, v senci Vsemogočnega, naslonite se Nanj, naj bo On vaše zavetje in vaša trdnjava.

Upoštevajte znake

Toda ko bom obujen [v življenje], pojdem pred vami ...

Marko 14,28

Znaki vzdolž poti so: (1) zaupajte Bogu in ne skrbite; (2) ne bojte se in ne bodite tesnobni; (3) preložite vso svojo skrb in se izogibajte pretiranemu razglabljanju.

Da ne bi zavili v desno ali v levo, bodite pozorni na te oznake. In če se znajdete v položaju, kjer ste zapeljali v eno ali drugo stran, popravite smer, da ne boste povzročili nesreče ali zapeljali v jarek.

Na krščanskem potovanju je zaskrbljenost eden izmed glavnih razlogov, da skrenemo s poti. V Evangeliju po Janezu 15,5 je Jezus rekel: »Brez mene [odrezani od življenjske povezave z menoj] ne morete ničesar storiti.« Meditirajte to vrstico in naj vas pritegne beseda *nič* (*ničesar*). Zaskrbljenost ne more z ničimer spremeniti vaših težav. Nasprotno pa naravnost vere ne skrbi, se ne razburja, se ne vznemirja in ne gleda tesnobno v jutrišnji dan. Vera namreč razume, da – ne glede na to, kam mora iti – je Jezus že tam. Ni treba poznati

in razumeti razloga, ki se skriva v ozadju dogajanja; zaupajte, da vam bo Gospod razodel vse, kar morate vedeti. Odločite se, da boste zadovoljni s tem, da poznate Edinega, ki ve vse in vse prav stori.

Drugi del

CITATI

CITATI ZA ZMAGO NAD ZASKRBLJENOSTJO

Berite in izpovedujte naslednje citate, ki vam bodo pomagali živeti brez zaskrbljenosti.

Skrb v srcu tare človeka, dobra beseda pa ga razveseljuje.

(Pregovori 12,25)

Potrtemu (obupanemu, prizadetemu) so vsi dnevi žalostni (slabi) [z zaskrbljenimi mislimi in slutnjami], kdor pa ima veselo srce, ima stalno gostijo [ne glede na okoliščine].

(Pregovori 15,15)

Kdor je stanoviten v mislih [tako v nagnjenjih kot značaju], ga varuješ in mu ohranjaš popoln in nenehen mir, ker ti je predan, se naslanja Nate in zaupno upa Vate.

(Izaija 26,3)

Zato vam pravim: Ne bodite neprestano zaskrbljeni (tesnobni in v skrbeh) za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili in ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več [v kvaliteti] kot jed in telo več [daleč nad in mnogo odličnejše] kot obleka? Poglejte ptice neba.

Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi veliko več vredni kot one?

(Matej 6,25–26)

Ne skrbite, ne vznemirjajte se torej in ne govorite: »Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?«

(Matej 6,31)

Ne skrbite in ne bodite tesnobni za jutri, kajti jutrišnji dan bo imel skrb in tesnobo sam zase. Dovolj je dnevu lastna težava (zlo).

(Matej 6,34)

Posvetne skrbi, tesnoba, razvedrilo te dobe, užitki, naslada, lažni blišč, zvijačnost bogastva, koprnenje in strastne želje po drugih stvareh se prikradejo in zadušijo Besedo, tako da postane nerodovitna.

(Marko 4,19)

Mir vam zapuščam, svoj [lastni] mir vam zdaj dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši. [Ne dovolite si vznemirjenj in motenj; ne pustite se ustrahovati, ne dovolite si strahu, strahopetnosti, negotovosti in nemiru.]

(Janez 14,27)

Želim (hotel bi) pa, da ste brez vsake boleče, izčrpavajoče skrbi in tesnobe. (1 Korinčanom 7,32)

Ne vznemirjajte se in nič ne skrbite (zaradi česar koli), ampak v vseh okoliščinah, ob vsaki priložnosti in v vsem izražajte svoje želje Bogu v molitvi in prošnji (natančne, jasne prošnje), z zahvaljevanjem.

In Božji mir [bo vaš ... tisti mir], ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.

(Filipljanom 4,6–7)

... kar je resnično, kar je vredno spoštovanja in časti, kar je dostojno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je prijazno in usmiljeno, kar je častno in vzvišeno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, to premišlujte, tehtajte in upoštevajte [usmerite misli na te stvari].

(Filipljanom 4,8)

Vso svojo skrb [vse svoje tesnobe, vso svojo zaskrbljenost, vse svoje težave enkrat za vselej]

vrzite (zvrnite, preložite) Nanj, saj On ljubeče in
pozorno skrbi za vas.

(1 Peter 5,7)

MOLITEV ZA ZMAGO NAD ZASKRBLJENOSTJO

Oče, pomagaj mi, da ne bom zaskrbljen/-a. Spoznal/-a sem, da mi skrbi ne prinašajo prav nič dobrega, pravzaprav mi v resnici stanje samo še poslabšajo. Pomagaj mi, da ohranjam um osredotočen na dobre stvari, ki bodo koristile meni in Tvojemu kraljestvu.

Gospod, hvaležen/-na sem, da Ti skrbiš zame. Ti imaš dober načrt za moje življenje. Začell/-a bom delati korake, ki si mi jih pokazal, da lahko izpolnim Tvoj načrt. Zaupam Vate in v Tvojo Besedo. Vse svoje skrbi prelagam Nate, ker vem, da skrbiš zame.

V Jezusovem imenu, amen.

MOLITEV ZA OSEBNI ODNOS Z GOSPODOM

Če še nikoli niste povabili Jezusa, Kneza miru, da postane vaš Gospod in Odrešenik, vas vabim, da to storite zdaj. Molite naslednjo molitev, in če ste res iskreni glede tega, boste okusili novo življenje v Kristusu.*

Oče,

tako si ljubil svet, da si dal svojega edinorojenega Sina, da je umrl za naše grehe. Tako se nihče, kdor Vanj veruje, ne bo pogubil, ampak bo imel večno življenje.

Tvoja Beseda pravi, da smo z milostjo odrešeni po veri in da je to dar od Tebe. Nič ne moremo narediti, da bi si prislužili odrešenje.

Verjamem in z usti izpovedujem, da je Jezus Kristus Tvoj Sin, Odrešenik sveta. Verjamem, da je nosil vse moje grehe in plačal ceno zanje, ko je na križu umrl zame. V svojem srcu verjamem, da si obudil Jezusa od mrtvih.

Prosim Te, odpusti moje grehe. Priznavam, da je Jezus moj Gospod. V skladu s Tvojo Besedo sem odrešen/-a in večnost bom preživel/-a s Teboj! Hvala Ti, Oče. Tako hvaležen/-na sem! V Jezusovem imenu, amen.

*Gl. Janez 3,16

Efežanom 2,8–9

Rimljanom 10,9–10

1 Korinčanom 15,3–4

1 Janez 1,9; 4,14–16; 5,1.12–13

OPOMBE

1. poglavje: Neomajna zaščita

Websters New World College Dictionary, 3rd ed., s. v.
»dwell.«

3. poglavje: Vse bo v redu

1. *Websters New World College Dictionary*, 3rd ed., s. v.
»anxiety.«
2. *Websters*, 3rd ed., s. v. »apprehension.«
3. *Websters II New College Dictionary*, s. v.
»foreboding.«
4. *Websters II*, s.v. »anxious.«
5. *Websters II*, s.v. »anxiety.«
6. *Websters II*, s.v. »anxiety.«

Zaključek

1. Merrill F. Unger, *Ungers Bible Dictionary* (Chicago: Moody Press, 1966), p. 89.
2. Unger, p. 90.
3. James Strong, *The Exhaustive Concordance of the Bible* (Nashville: Abing ton 1890, »Greek Dictionary of the New Testament,« p. 30, entry #1849, »delegated influence:-authority ...«

O AVTORICI

JOYCE MEYER je ena izmed vodilnih praktičnih učiteljic Svetega pisma, avtorica uspešnice pri *New York Timesu*. Napisala je približno 100 navdihujočih knjig, vključno z *Never Give Up!*, *100 Ways to Simplify Your Life*, družino knjigo *Bitka v umu*, *Odkrito o osamljenosti*, *Zakaj, Bog, zakaj?* in mnoge druge. Napisala je tudi dva romana: *The Penny in Any Minute*. Izdala je na tisoče audio in video posnetkov poučevanj. *Joyce's Enjoying Everyday Life*® je radijski in televizijski program, razširjen po vsem svetu. Joyce Meyer veliko potuje, ko vodi konference. Joyce in njen mož Dave imata štiri odrasle otroke, živita v St. Louisu v Misuriju.

*Če želite stopiti v stik z avtorico,
pišite na naslov:*

Joyce Meyer Ministries

P. O. Box 655

Fenton, Missouri 63026; ali pa pokličite: (636) 349-0303.

Spletni naslov: www.joycemeyer.org

*Ko nam pišete, vas prosimo, da priložite svoje pričevanje ali
napišete, kako vam je ta knjiga pomagala. Dobrodošle so tudi
vaše molitvene prošnje.*

V Veliki Britaniji, prosimo, pišite na:

Joyce Meyer Ministries P. O. Box 1549

Windsor

SL4 1GT

ali pokličite: (0) 1753-831102.

Joyce Meyer Ministries v slovenskem jeziku lahko spremljate na spletni strani:
tv.joycemeyer.org/slovensko

Joyce Meyer Ministries Slovenija

Joyce Meyer Ministries Slovenija – Prosimo, 'všeckajte' nas.

Za več brezplačnih knjig Joyce Meyer se obrnite na
Društvo Zaživi življenje – www.zazivi-zivljenje.si

Knjige Joyce Meyer

Zakaj, Bog, zakaj?: Kako se osvoboditi zmede?

Nov način življenja: razumeti, kaj pomeni sprejeti Kristusa

Povej jim, da jih ljubim: razodetje Božje ljubezni

Bitka v umu

Bitka v umu - Priročnik

Odkrito o osamljenosti

Molitev odrešenja

Bog vas ljubi in z vami želi imeti osebni odnos. Če še niste sprejeli Jezusa Kristusa kot svojega Odrešenika, lahko to storite zdaj. Le odprite mu svoje srce in zmolite to molitev ...

»Oče, vem, da sem grešil proti tebi. Prosim, odpusti mi. Umij me, da bom čist. Obljubim, da bom zaupal v tvojega sina, Jezusa. Verjamem, da je On umrl zame – ko je umrl na križu, je nase prevzel moj greh. Verjamem, da je vstal od mrtvih. V tem trenutku svoje življenje predajam Jezusu.

Hvala ti, Oče, za tvoj dar odpuščenja in večnega življenja. Prosim, pomagaj mi, da živim zate. V imenu Jezusa, Amen.«

Medtem ko ste molili z vsem srcem, vas je Bog sprejel, očistil in osvobodil vezi duhovne smrti. Vzemite si čas ter preberite in proučite naslednje svetopisemske vrstice. Pri tem prosite Boga, da spregovori z vami, medtem ko skupaj z njim hodite po poti novega življenja.

Evangelij po Janezu 3,16	1 Korinčanom 15,3–4
Efežanom 1,4	Efežanom 2,8–9
1 Janez 1,9	1 Janez 4,14–15
1 Janez 5,1	1 Janez 5,12–13

Molite in ga prosite, naj vam pomaga najti dobro cerkev, ki veruje v Sveto pismo, da vas bo lahko spodbujala v rasti in vašem odnosu s Kristusom. Bog je vedno z vami. Dan za dnem vas bo vodil ter vam kazal, kako živeti življenje v obilju, ki ga ima za vas!